Milliyet
ÇOCUK
9 Temmuz 1979 • Sayı 28 • 10 Lira

Her hafta
ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı
BUZLAR CANAVARI

İSMAİL SİVRİ'DEN BİR ÖYKÜ:
«NASRETTİN HOCA»

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL
BUGÜN SİZE NEWTON'UN YERÇEKİMİ KANUNLARINI ANLATACAĞIM ÇOCUKLAR..
BEN HEPSİNİ EZBERE BİLİYORUM...
UKALA NE OLACAK
PEKİ ANLAT O ZAMAN...
CİSİMLER DÜNYAYA DAKİKADA ORTALAMA DOKUZ METRELİK BİR HIZLA DÜŞER...
AĞIRLIKLARI VE BÜYÜKLÜKLERİ DÜŞÜŞE ETKİ ETMEZ.
YOK CANIM UYDURUYORSUN. AĞIR OLAN BİR CİSİM TABİİ Kİ DAHA HIZLI DÜŞER...
SÖZLERİNİZ BİLİMSEL AÇIDAN ÇOK SAÇMA...
BU YAYLARLA ONUN SAVINI ÇÜRÜTECEĞİZ
OLDU.
SIRA SENDE. AT BİR KAĞIT..
ÖKÜL
HA, HA!
SNIPP
EVET, YAKLAŞIK AYNI HIZDA UÇUYORLAR
3-10
AMA TABİİ BÜYÜK OLAN DAHA SERT DÜŞÜYOR... AÇILAN ŞU DELİĞE BAKSANA!
AVV!
İMDAT!
ÇOK BİLİMSEL KONUŞTUN.
MUSIAL
PUP-PUP

OKURUN SESİ

● Derginizde yayımladığınız, "İnsanlığın Evrimi" adlı ekleri cilt yapmak istiyorum. Derginizde bu konuda bilgiler verirseniz çok sevinirim?

GEDİZ KAFKASLI
(Zonguldak)

Dergimizin içinde yayımladığımız, "İnsanlığın Evrimi Ansiklopedisi"nin cilt kapakları bir süre sonra çıkarılacak sevgili okurumuz.

● Derginizi çok seviyorum. Çizgi-klasikler çok güzel. "Uzay Çocukları"nı ilgiyle izliyorum. Hepinize çok çok teşekkürler.

ERTAN ENGİN
(Mersin)

● Derginizin ortasında yayımladığınız çizgi-klasikleri çok seviyorum. Her hafta dergiyi alır almaz bir kez onları okuyorum. Acaba bu dizide Mark Twain'in, Tom Sawyer'in Serüvenleri" adlı romanını da yayımlayamaz mısınız?

EMİNE ARMAN
(İstanbul)

bizden size

SICAKLARIN iyice arttığı şu yaz günlerinde yine birlikteyiz sevgili okurlar. Sizlerin dilek ve eleştirilerinizle yönettiğimiz dergimizi hep ileriye, daha ileriye götürebilmek en büyük arzumuz. Tabii bu konuda en büyük yardımcımız sizlersiniz. Her zaman olduğu gibi, mektuplarınızı esirgemeyeceğinize inanıyoruz.

BİLİNDİĞİ gibi, 5 — 10 Temmuz tarihlerinde yurdumuzun şirin bir kasabasında, Akşehir'de, gelmiş geçmiş en büyük mizah ustamız adına şenlikler yapılıyor. Nasrettin Hoca anılıyor. Biz de yüzyıllarca Anadolu insanını yönlendirmiş, gülerken düşündürmüş, düşünürken güldürmüş olan bu ustayı anmadan geçmek istemiyoruz. Milliyet Gazete'si İzmir temsilcisi İsmail Sivri'nin, Nasrettin Hoca için yazdığı bir öyküyü yayımlıyoruz. Aslında, Sivri adı çoğunuza yabancı gelmeyecektir. Sanatçının çeşitli öykülerini önceki sayılarımızda yayımlamıştık. "Nasrettin Hoca" adlı öyküsünü, ötekiler gibi severek okuyacağınıza inanıyoruz.

"Tahta-At Çocuk Şenliği"nden bir görünüş...

HER yıl 9—16 Haziran tarihleri arasında Çanakkale'de yapılan, "Tahta-At" Çocuk Şenliği"ne bu yıl, "Milliyet Çocuk Dergisi"de katıldı. Oldukça renkli geçen şenlikte 10 Haziran gecesi dergimize ayrılmıştı. Yakından tanıdığınız sanatçılar, Yalvaç Ural, İsmail Gülgeç, İsa Çelik, Çanakkale'li okurlara kitaplarını imzaladılar. İsa Çelik fotoğraf gösterisi yaptı. Ayrıca, "İğneli Fıçı Kabare Tiyatrosu"da ünlü yazar Aziz Nesin'in bir oyunundan bölümler sundu. "Milliyet Çocuk Dergisi" ekibi ile birlikte Çanakkale'ye giden arkadaşlarımızın izlenimlerini iç sayfalarımızda bulabilirsiniz.

SİZLERDEN gelen mektuplar en çok sevilen dizilerden birinin "Pıtırcık'ın Serüvenleri" olduğunu belirliyor.

BİRLEŞMİŞ Milletler Çocuk Hakları İlkeleri adlı yazı yarışmamızda derece alan kardeşlerimizin yapıtlarını yayımlamayı sürdürüyoruz. Bu sayımızda yer alan öykü, Uğur Sarıca kardeşimizin, "Simitçi Bir Çocuğun Sabahı".

GELECEK hafta yine bu sayfada buluşmak üzere hepinize güzel günler dileriz.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları / 4
Nasrettin Hoca / 8
Halit Kıvanç Sizlerle / 9
Test yarışması.. / 10
Tahta— At Şenliği / 11
Pembe Panter / 12
Pıtırcık'ın Serüvenleri /16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dos.. / 18
Buzlar Canavarı / 19
Öykülerle Atasözleri / 51
Bizim Ali / 52
Simitçi Bir Ço.. / 53
Püskül ile Çilli / 55
Tarihte Bu Hafta / 56
Ebemevi / 57
Mayalar / 58
Bilmece— Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 64
Yanıtlar / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 9 Temmuz 1979 ● 1979 / Sayı 28 ● Sıra No: 319

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

UZAY ÇOCUKLARI
KUYRUKLU YILDIZ

ANLATIN NELER VAR ÇEVRENİZ-DE?
BOŞLUK YILDIZLAR AAA!

BİR KEDİ, EKRANDA BİR KEDİ
KEDİ Mİ? SİZ İYİ MİSİNİZ?

EVET ÇOK İYİYİZ. YA.. BİR DE KÖPEK. KÖPEK KEDİYİ KOVALIYOR...

KÖPEĞİ BİR KIZ, KIZI DA BİR ERKEK ÇOCUK KOVALIYOR.
ÇOCUKLAR SAHİDEN İ MİSİNİZ?

EVET, ÇOK İYİYİZ...
ÖYLEYSE ŞAKAYI BIRAKIN. ÇOK CİDDİ BİR İŞ İÇİN GÖREVLENDİRİLDİĞİNİZİ UNUTMAYIN...
29

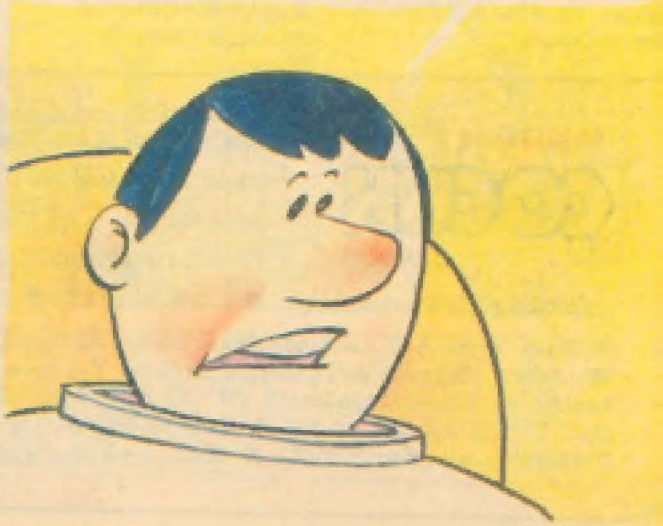
İNANIN ÇOK CİDDİYİZ. AKLIMIZ BAŞIMIZDA. UÇUŞ MÜHENDİSİMİZ NEREDE?

UÇUŞ MÜHENDİSİNİZ ARAÇINIZIN ÖNÜNDE MORALİNİZİ BOZMAYIN.

İYİ ÖYLEYSE BİZE İNANMIYORSANIZ UÇUŞ MÜHENDİSİMİZE SORUN..

HIM.. EVET. GÖRDÜK. UÇUŞ MÜHENDİSİMİZ, BİZİ KORUYOR. KEDİYİ. KÖPEĞİ KIZI VE OĞLANI KOVALIYOR. ŞİMDİ EKRANDA GÖRDÜK...

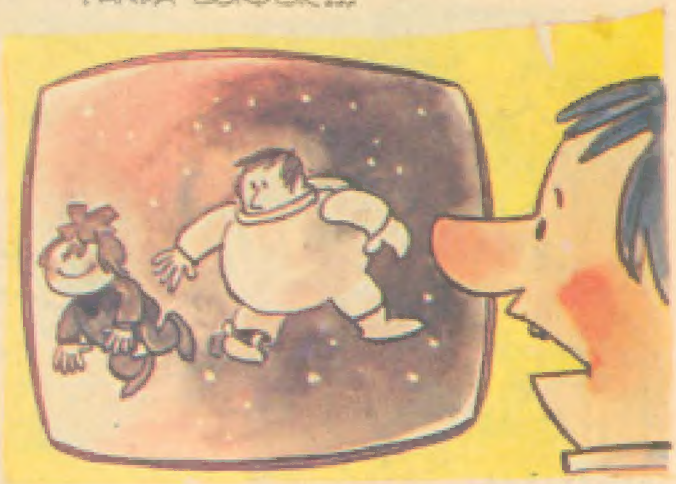

NE OLACAK ŞİMDİ ÇOCUKLAR? UZAY ADAMLARIMIZ DELİRDİLER GALİBA?

ARACINIZIN YÖRÜNGESİNE GİRDİK.. KAPISI NEREDE BUNUN?

İŞTE ORADA AMA. ÇALDIM, ÇALDIM AÇMADILAR...

HEY ARKADAŞ, BANA BİR ŞEYLER OLUYOR!

EVET BEN DE İYİ DEĞİLİM.. SANKİ HAVASIZ KALIYORUM GİBİ...

OH.. EVET. ÇOK HAVASIZ BURASI.. KAPIYI AÇAYIM DA İÇERİ TEMİZ HAVA GİRSİN..

DUR YAPMA!

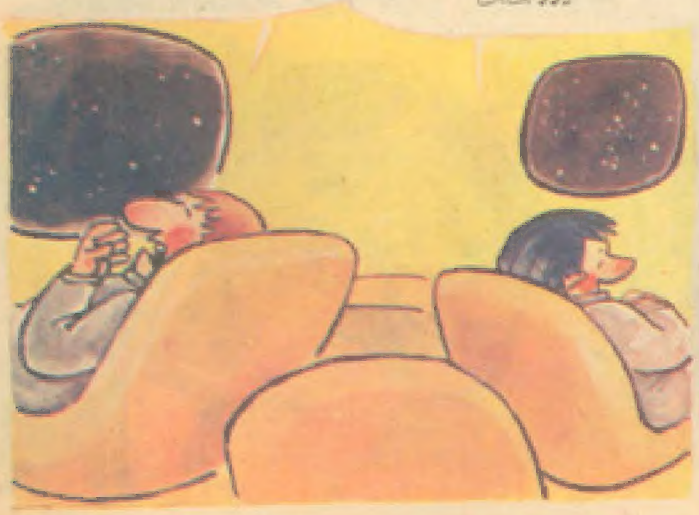

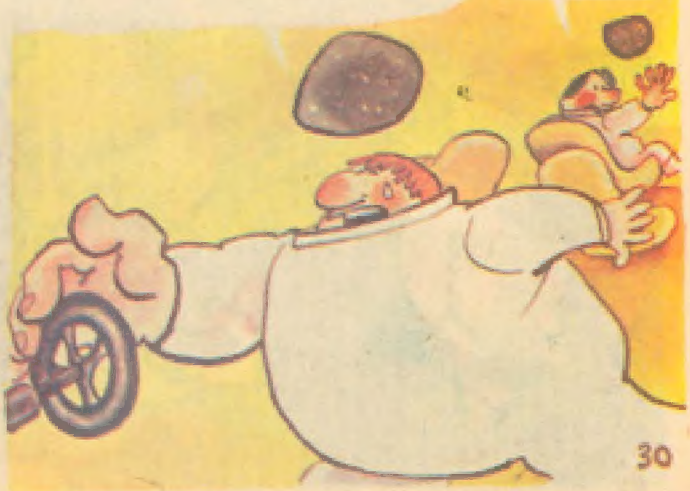

GLUP GLUP.. TEMİZ HAVA FALAN GİRMEDİ...
ELBETTE GİRMEZ. UZAYDA HAVA YOK.. KAPIYI AÇINCA İÇERDEKİ HAVA DA DIŞARI KAÇTI...
BAKIN KAPIYI AÇTILAR..

EVET AMA BİR TERSLİK OLDU SANIRIM.. BAŞLIKSIZ ÇIKTILAR UZAYA..
NE OLDU ACABA? HEMEN YARDIMLARINA KOŞALIM.
ONLARA DA HAVA TÜPÜ TAKALIM... YOKSA YAŞAYAMAZLAR..

İYİ Kİ YANIMA BU SIKIŞTIRILMIŞ HAVA TÜPLERİNDEN YEDEK ALMIŞIM...
SEN TÜPLERİ TAKARKEN, BİZ ARACA BİR GÖZ ATALIM...
EVEEET ARAÇTA DELİKLER VAR..
ANLADIM, KUYRUKLU YILDIZIN İÇİNDEN GEÇERKEN BİR KAÇ TANE SERT MADEN PARÇASI GÖVDEYİ DELMİŞ...

ÇOK ŞANSLISINIZ.. ARACINIZI DELEN MADEN PARÇALARI SİZE DEĞMEMİŞ...

AMA UZAYDA NASIL NEFES ALABİLİYORUZ? BU OLANAKSIZ...

BİZ ÇOK UYGAR BİR GEZEGENDEN GELDİK.. OLANAKSIZ SANDIĞINIZ PEK ÇOK İŞİ BAŞARABİLİRİZ...

HEY ÇOCUKLAR UZAY ARACINA BAKIN!

DÖNÜŞ YAKITI ATEŞ ALDI.. ARAÇ GİDİYOR!

SONSUZA DEK UZAYDA MI KALACAĞIZ BİZ? ARAÇSIZ DÖNEMEYİZ.

YILDIZA YAKINIZ DÜNYANIZSA ÇOK UZAKTA. YAPILACAK EN DOĞRU İŞ KUYRUKLU YILDIZIN YÖRÜNGESİNDE KALMAKTIR...

DÜNYAMIZA YAKLAŞABİLSEK BİLE YER ÇEKİMİ NEDENİYLE HIZIMIZ ARTACAĞI İÇİN ATMOSFERE GİRİNCE SÜRTÜNME NEDENİYLE YANARIZ.

KUYRUKLU YILDIZIN ÇEKİMİNE GİRERSEK NE OLUR?

ONUN ÇEKİM GÜCÜ HEM ÇOK AZ, HEM DE ATMOSFERİ YOK. UÇAN AYAKKABILARIMIZ YUMUŞAK İNİŞ YAPMAMIZI SAĞLAR...

GEZEGEN UZAY ARACINI ARIYOR. GEZEGEN UZAY ARACINI ARIYOR.. LÜTFEN YANIT VERİN.

SAATLERDİR ARIYORUZ AMA YANIT GELMİYOR!

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

NASRETTİN HOCA

İSMAİL SİVRİ

YILIN son dersinde, Öğretmen, beşinci sınıf öğrencilerine, gülünç bir fıkra anlattı. Bütün sınıf, gülerek:

– Nasrettin Hoca, diye bağırdı.

Öğretmen, sevgiyle öğrencilerine bakarken, arka sıralarda oturan afacan bir oğlanın sesi duyuldu:

– Parayı veren düdüğü çalar.

Bir kahkaha tufanı sınıfı sardı. Bu tatlı gülüşler arasında, Nasrettin Hoca'nın bir çok fıkrası dile geldi:

– Yorgan gitti kavga bitti.

– Dostlar alışverişte görsün.

– Acısını bülbül böyle öter.

– Bir de horoz gerek.

– Kör döğüşü buna derler.

– Hırsızın hiç suçu yok mu?

– Bilenler bilmeyenlere anlatsın.

Çocuklar, böylece, Hoca'nın bir çok fıkrasını anımsayıp, tatlı tatlı gülerken, öğretmen, bütün sınıfa birden sordu:

– Neden gülüyorsunuz?

Bütün sınıf:

– Çok gülünç diye bağrıştı.

Öğretmen, çocuklara bakarak:

– Bu fıkralar, dedi, sizi yalnız güldürüyor mu?

Arka sıralardan bir yanıt geldi:

– Çok güldürüyor.

Öğretmen, yeniden:

– Başka, diye sordu.

Sarı saçlı bir oğlan:

– Hem güldürüyor, hem öğretiyor, dedi.

Gözlüklü bir oğlan:

– Öğüt veriyor, diye bağırdı.

Bu iki oğlandan sonra, bir kız parmağını kaldırıp:

– Düşündürüyor, dedi.

Öğretmen, gözleri parlayarak:

– Çok güzel, diye bağırdı.

Sonra, şunları ekledi:

– Nasrettin Hoca, bu hoş ve tatlı fıkralarıyla, insanları, yalnız güldürmez, onları, olaylar kişiler ve dünya konusunda düşündürür.

Öğretmen, bir an durup:

– Hoca, dedi, gerçek bir halk düşünürü, büyük bir bilgedir.

Sonra, şunları söyledi:

– Nasrettin Hoca, bizlere, ne masal, ne de yabansı öyküler anlatır. O, yalnız, gerçeklerden söz eder. Onun, tüm fıkralarında, tutarlı ve tutarsız yanları, gülünçlükleri, tutkuları ve tuhaflıklarıyla yalnız insanlar vardır.

Öğretmenin sözleri bitince, ön sırada oturan bir oğlan, parmağını kaldırıp:

– Öğretmenim, dedi, kazan fıkrasını anlatayım mı?

Öğretmen, tatlı bir sesle:

– Anlat, dedi.

Nasrettin Hoca, bir gün, bir komşusundan, ödünç bir kazan aldı. Birkaç gün sonra, elinde ufak bir tencereyle, komşunun kapısını çaldı:

– Komşu, dedi, şu tencereyi al senin kazan doğurdu.

Komşusu, sevinerek, tencereyi aldı. Ama, aradan aylar günler geçti ve kazandan ses çıkmaz oldu. Komşu, bir gün Hoca'ya gidip kazanı sordu.

– Hocam, bizim kazandan bir haber yok mu?

Hoca, rahatlıkla:

– Başın sağolsun, dedi senin kazan öldü.

Adam:

– Hoca, dedi, hiç kazan ölür mü?

Hoca, gülerek; şu yanıtı verdi:

– Doğurduğuna inandın, öldüğüne neden inanmazsın.

Çocuklar, bu fıkraya gülerken, öğretmen sordu:

– Hoca, bu yanıtıyla ne demek istedi, kim bilecek?

Her çocuk, bir şeyler söyledi. Öğretmen, bunları şöyle özetledi:

– İnsanlar, gerçekte, yararlarına olan herşeye kolayca inanırlar, Ama, zararlarına olan hiçbir şeye inanmak istemezler.

Bu sırada, bir oğlan bağırdı:

– Ye kürküm ye dünyası.

Öğretmen, gülerek çocuğa bakt ve ondan bu fıkrayı anlatmasını istedi Çocuk, gülerek, bu fıkrayı anlattı.

Nasrettin Hoca, bir gün bir düğüne gitmişti. Bu düğünde, giysileri çok esk olan Hoca'ya kimse ilgi göstermedi Buna kızan Hoca, hemen evine gidip kürkünü giydi. O vakit, Hoca'yı baş köşeye buyur ettiler. Hoca sofraya oturunca, gelen yemeklere elini sürmeyip:

– Ye kürküm ye, diye bağırdı.

Nasrettin Hoca, bu fıkrasıyla, tüm çağlar boyunca, insanların gerçek kişilikten çok, gösterişe verdikleri değeri, kınayıp eleştirmişti. Çocuklar, bu fıkraya gülerken, öğretmenleri şunları söyledi:

– O, tüm yaşamı boyunca, her yerde ve her durumda, her hatalı söz ve davranışa gerekli yanıtı verdi. Bu

yüzden, subaşıları, kadılar, beyler ve sultanlar bile ondan gereken yanıtı aldılar. O, herkesi korkutan, acımasız Timur'dan bile korkmadı.

Timur sözü geçince, çocuklar, Nasrettin Hoca ile Timur arasında geçen bazı fıkraları anımsayıp gülerken, şişman bir oğlan:

– Bir gün, dedi, Timur, Hoca'ya çok kızmış.

Sonra, adamlarına:

– Yatırın, şu adamı, demiş, ayaklarına üç bin sopa vurun.

Hoca'nın, Timur'a yanıtı şu olmuş:

– Sen, dedi, ya sopa yemedin, ya da sayı saymasını bilmezsin.

Çocuklar, tatlı tatlı gülerken, öğretmen:

– Onüçüncü yüzyılda yaşamış olan Hoca, Selçukluların en zengin ve en görkemli çağı olan Sultan Alaettin dönemiyle, Moğolların, Anadolu'ya gelişiyle başlayan en sıkıntılı günleri de gördü.

Öğretmen, sözlerini sürdürerek:

– Halkın içinden çıkmış olan Nasrettin Hoca, her iki çağda da, halkla birlikte yaşamış ve halkın yanında olmuştur.

Öğretmen konuşurken, çocuklar, dikkat kesilmişlerdi. Öğretmen, gözleri, tüm sınıfın gözleriyle birleşince, şöyle dedi:

– Bu, Anadolu'nun bağrından çıkmış ve içi insan sevgisiyle dolu olan Türk Büyüğü, yaşamı boyunca, çevresine, umut ve ışık saçmıştır.

Öğretmen, daha sonra, Nasrettin Hoca'nın her fıkrasıyla, insanlara, sevgiler saçtığını söyleyerek:

– Nasrettin Hoca, dedi, bir sevgidir.

Bir kız:

– Yalnız gülünç değil, dedi.

Bir oğlan:

– Şimdi, dedi, daha iyi anladık.

Bir süre kimse konuşmadı. Sonra, bir oğlan, Hoca'nın eşekten düşme fıkrasını, bir başka oğlan da, Hoca'nın, karısıyla bir konuşmasını anlatarak çocukları güldürdü. Bu iki fıkradan sonra, öğretmenleri de, onlara, Hoca'nın ünlü bir fıkrasını anlattı.

Hoca'ya bir gün:

– Burnunu göster, dediler.

Hoca, ensesini gösterdi.

Soranlar, Hoca'ya:

– Tam karşıtını gösterdin, dediler.

Hoca, onlara şu yanıtı verdi:

– Bir şeyin karşıtı bilinmezse, kendisi hiç bilinmez.

Bu fıkradan sonra, öğretmen şunları söyledi:

– Bu fıkra gibi, Hoca'nın tüm fıkralarında, tuhaflık, saflık, sağduyu, hazırcevaplık ile nükte ve öğüt beraberdir.

Öğretmen, bu sözlerinden sonra;

– Bir fıkra daha, dedi.

Hoca, bir akşam evine giderken, biri yolunu kesip:

– Hoca, dedi, az önce, buradan kızarmış bir kaz geçti.

Hoca, adama; şu yanıtı verdi:

– Bana ne?

Adam:

– Hoca, dedi, kaz senin eve gitti.

Hoca, o bulunmaz yanıtını yapıştırdı:

– Öyleyse, sana ne?

halit kıvanç
SİZLERLE

GOOOOOOL!...

YAZIMIN başlığını yadırgayanlarınız olabilir. Şaşmam. Durup dururken ne golü bu? Kim attı? Kim yedi? Kimsenin attığı da yok, yediği de. Ortada gol de yok... Ama bana bu konuda soran çok. Bakıyorum, erkek çocuklarının pek çoğu maç spikerliği özlemi duyuyor. Şimdiden kendince antrenman yapanlara bile rastlıyorum. Aslında tatlı bir meraktır.. Üstelik insanın maçı seyretmesi ayrı heyecandır, oynaması ayrı heyecan.. O maçı anlatması ise bir başka heyecan kaynağı yaratır.

Soran sorana: "Maç spikeri olmak için ne yapmalı?" Soranın yaşına, başına bakıyorum. "Önce biraz büyümeli" diyorum. Büyüdükten sonra da "Hadi yetenek.. Değişik bir konuşma yeteneği.. Herkes maç spikerliği yapamaz. Bunun için iyi, düzgün ve hızlı konuşmak gibi temel koşullar vardır. Ama hemen ekliyelim: Her iyi konuşan, her düzgün konuşan, her hızlı konuşan da ille maç spikeri olur, diye kural yoktur. Bunun yanısıra, anlatılan spor dalının uzmanı olmak gerekir. O spor dalına ait bilgilere sahip bulunacaktır spor spikeri.. Bütün bunlardan sonra da, anlatım sırasında gördüğünü en kısa biçimde nakletme yeteneği gerekecektir.

Yetenek koşulu aranır, ama çalışmayla insanın yeteneklerini geliştirmesi de düşünülür. Temelde bir şeyler olacak, çalışmayla daha ileri gidilecek. Her işte böyledir ya..

Arada önemle not edeyim: Zaman zaman TRT spor spikeri kursu açar, spor spikeri sınavı açar. Onlara başvurmak, sınav geçirmek gereklidir bu işe girmek için.. İlerde Spor Akademisi'nde Spor Spikerliği Bölümü'nün de kurulacağı bildiriliyor. Böylece bu görevin temelden sağlam bir meslek olması sağlanacak.

Bana maç spikerliğiyle ilgili sorulan soruların en önemlisi şu: "Futbolcuları nasıl tanıyorsunuz tek tek?" Bu sırrı açıklıyayım. Çünkü sır değil. Bir kez maç spikeri anlatacağı maça, önceden hazırlanır. Yerli oyuncuları, anlatmadığı maçları da izleyerek tanımaya çalışır. Yabancı oyuncuları ise, önce TV'den tanır. Televizyonun naklen yayınladığı maçlarda veya özel filmlerde sporcuların özelliklerini bulmaya çalışır. Yabancı dergiler de yardımcı olur çoğu kez.. Sonra oyuncuları siz maçlarda bir bütün olarak görürsünüz. Spiker ise onu, olanakları ölçüsünde inceler. Ayakkabısının rengine bakar, bacağında bir dizlik takılı olabilir, formasını şortunun üstüne çıkarır biri.. Kısaca her oyuncunun ayrıcalığı vardır. Spiker maç öncesinde veya maçın ilk anlarında bu ayrıcalıkları yakalamaya çaba harcar. Oyuncuların koşma biçimleri ayrıdır, topa kafa vurmak için uçmayışları ayrıdır. Her insanın yürüyüşünün, konuşma biçiminin, kollarını sallayışının bile ayrı oluşu gibi... Bunların yanısıra sırtlarındaki numaralar da, spikerin en büyük yardımcısıdır. Zaten birkaç dakika anlattıktan sonra, spiker oyuncuların numaralarını kendiliğinden ezberleyiverir. Spiker tüm dikkatini, maça, topa ve oyunculara verdiğinden, maçı pahatça izleyen herhangi bir seyirciye oranla sporcuları tanıması daha kolaylaşır. İşte maç spikerliği konusunda şimdilik bu kadar.. İlerde gene değiniriz...

TEST YARIŞMASI SONUÇLANDI

50 KİTAP KAZANAN OKURUMUZ
Can İzgi (İstanbul)

25'ER KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ
Fulya Işık (Bursa)
Haluk Hangül (Kırşehir)

10'AR KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ
Nurbanu Uçar (İzmir)
A. Rüştü Sametoğlu (Aksaray—Niğde)
Lider Koç (Konya)

5'ER KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ
Aylin Gümüş (Bolu)
H. İbrahim Acıpınar (Sivas)
Yüce Durmuş (Konya)
Şevket Aktaş (Denizli)
Orhan Tak (KDZ. Ereğli)

3'ER KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ
Aslan Alî Haslı
Sami Akkuz
Yasemin Akkaya
Memiş Kedici
Hasan Recai Ambarcı
Şenol Candaş
İmran Yeşiltaş
Soner Önver
Ali İbrahim Karaturan
Erdoğan Türbedar
Erkan Yurttaş
Murat Aygün
Fatih Bozoğlu
Tamer Hasel
Ercan Dilaver
Nevzat Mezreli
Güzin Şenbaş
Gamze Erdoğ
Hikmet Özün
Ferda Gezer
Hilmi Osanmaz
İlknur Güngördü
Volkan Yüksel
Nesim Semih Okumuş
Umut Alev
Yusuf Tamam
Kerim Yanık
Cihangir Yeni
Ercan Dinçel
Orhan Ustaoğlu
Turgut Hamza
Hatim Kamış
İsmail Deniz Kırım
Müjgan Turan
Yektay Savaşan
Sefa Yılmaz
Tansu Ulukavak
Yusuf Dakad
Alper Çökmez
Salih Pınar Öke
Meltem Özarar
Hüseyin Hakan Şahin
Cüneyt Kurul
Şöhret Kumcu
Umut Bayral
O. Ahmet Zeybekoğlu
Hülya Yurdakul
Neşe Başer
Murat Akkanlar
Emel Işıkada.
Mustafa Erol
Emel Demirkıran
Nuray Özcan
Seçkin Sezer
Ümit Tekin
Selman Çıkrıkçıoğlu
Salih Erdem
M. Ali Akman
Uğur Kahyaoğlu
Ahmet İlkel
M. Cenk Ustalar
Alper Arman
Tolga Varhan
Derya Komşusu
Abdullah Erkan Şimşek
Şükrü Çakırcalı
Gülcan Davutoğlu
Hüseyin Azmi Yılmaz
Şengül Ulualp
Hatice Cangöz
Ahmet Turgut
Zeki Çalışkan
Kutlu Gülamber
Hasan Hakan Yardım
Füsun Balta
Birol Özcan
Muzaffer Ateş
Uğur İzmirlioğlu
İsmail Cinel
İlker Tekel
Erhan Çalışkan
Seyit Demirtaş
Ali Haydar Ardor
Devrim Koloğlu
Melih Karalar
Numan Çelikten
Rıza Bozdoğan
Jülide Sağıroğlu
Nur Peker
Okan Yenicesu

Bu fıkra, her işe burnunu sokanlara, çok güzel bir yanıttı. Öğretmen, bu fıkradan sonra, bir soru üzerine, Nasrettin Hoca'nın yaşam öyküsünü şöyle anlatmaya başladı:

— Nasrettin Hoca, 1208 yılında, Eskişehir'in Sivrihisar İlçesi yakınlarındaki Horto Köyünde dünyaya geldi. Tüm çocukluğu, burada geçti. Bir süre Sivrihisar'da, terzi çıraklığı yaptı. Sonra, medresede okudu. Çeşitli işlerle, köy hocalığı, imamlık, ve kadılık yaptı.

Öğretmen, sözlerini bitirmeden, bir çocuk, Hoca'nın, bir kadılık fıkrasını anımsayarak bağırdı:

— Sen de haklısın.

Bütün çocuklar, o anda, Hoca'nın bu çok ünlü fıkrasını anımsadılar. Hoca kadılığı sırasında, karşısına çıkan davalı ve davacıya ayrı ayrı, haklı bularak, onları barıştırmıştı. Ama, akşama karısı ona:

— Hoca, dedi, hiç iki haklı olur mu?

Hoca, karısına da o bulunmaz yanıtını verdi:

— Sen de haklısın hatun.

Çocuklar, katılasıya gülerken, öğretmen şunları söyledi:

— Bütün dünya için bir armağan olan Hoca'mız, herkesi haklı görerek, bütün insanları, dünyanın gerçek özlemi olan barışa çağırmaktadır.

Sonra, Hoca'nın yaşam öyküsünü şöyle sürdürdü:

— Nasrettin Hoca, Horto Köyü İmamı olan Babası Hoca Abdullah ölünce, bir süre, Horto'da imamlık yaptı. Sonra Akşehir'e göçtü.

Bu sırada, bir çocuk bağırdı:

— Ben Akşehir'i gördüm.

Öğretmen, çocuğa gülerek bakıp:

— Hoca, dedi, 1284 yılında, 76 yaşında, Akşehir'de, dünyaya gözlerini kapadı. Şimdi, Akşehir'deki türbesinre ölümsüz uykusunu uyumaktadır.

Sonra, çocuğa dönerek:

— Hoca'nın türbesini gördün mü, diye sordu.

Çocuk, ayağa kalkıp, arkadaşlarına, Akşehir'i ve Hoca'nın türbesini anlattı. Arkadaşları, ona en çok, heryanı açık türbe kapısındaki kocaman kilidi sordular. Bu arada, öğretmenleri de, onlara, her yıl, Temmuz ayı içinde yapılan Akşehir Nasrettin Hoca Şenliklerinden söz etti.

Bu şenliklerde, bir Akşehirli Nasrettin Hoca kılığına girer ve eşeğine ters binerek, şenliklere renk katılı Sonra, Akşehir gölüne giderek, Hoca nın sağlığında yaptığı gibi, koca gö yoğurt mayası çalar, ve sağlığında o duğu gibi sorarlar:

— Hoca ne yapıyorsun?

Hoca:

— Göle, der, yoğurt mayası çal yorum.

Soranlar:

— Hocam, derler, hiç göl maya tu tar mı?

Hoca, o bulunmaz yanıtını veri

— Ya tutarsa.

Bütün çocuklar, bu fıkraya katıl katıla gülerken, bir oğlan:

— Oh, dedi, bu yoğurt hiç bitme

Öğretmen:

— Umut gibi, dedi.

Sonra, şunları ekledi:

— Bütün dünyaya, tatlı gülüşle içinde, sevgi ve hoşgörüyle bakan Ho ca'nın tüm fıkraları, hep bir mutlu so dur, ama, bu mutlu son bir bitiş değ bir başlangıçtır.

Gerçekte, Nasrettin Hoca, bütü fıkralarıyla, sevgi dolu bir dünya ve b rış içinde bir insanlık için, bir umut v bir ışıktır. Bu ışık tatlı gülüşler içind tüm dünyayı aydınlatmaktadır.

● Bu yıl oldukça renkli geçen şenliğe, «Milliyet Çocuk Dergisi» de katıldı...

ÇANAKKALE TAHTA-AT ÇOCUK ŞENLİĞİ

"İğneli Fıçı Kabare Tiyatrosu" Milliyet Çocuk Dergisi'nin gecesine renk kattı... (Sağda)

9-16 Haziran tarihleri arasında Çanakkale'de yapılan, "Tahta–At Çocuk Şenliği" ne bu yıl, "Milliyet Çocuk Dergisi"de katıldı. İlk kez 1977 yılının 10–18 Ağustos tarihlerinde deneme niteliğinde yapılan şenlik, 1979 yılının, "Uluslararası Çocuk Yılı" olması nedeniyle genişletildi.

Çocukların Truva'daki, "Tahta –At"ı ele geçirmesiyle başlayan şenlik, daha sonra Cumhuriyet Alanı'nda sürdü. Çeşitli kentlerden gelen çocuklar, bando eşliğinde yürüyüşe geçtiler.

10 Haziran gecesi ise, "Milliyet Çocuk Dergisi"ne ayrılmıştı. Yüzlerce Çanakkalelinin açıkhava tiyatrosunu doldurduğu gece, İsa Çelik'in fotoğraf gösterisiyle başladı. Sanatçıya Güllsen Tuncer, çeşitli ozanların şiirlerini okuyarak eşlik etti.

Yalvaç Ural'ın, İsmail Gülgeç'in" ve İsa Çelik'in kitaplarını imzalamasından sonra gecenin ikinci bölümüne geçildi. Halit Akçatepe, Orçun Sonat, Tuncay Özinal ve arkadaşlarından kurulu "İğneli Fıçı Kabare Tiyatrosu", ünlü yazar Aziz Nesin'in, "İyi Olur İnşallah" adlı oyunundan bölümler sundu. Alkışlar ve kahkahalarla karşılanan oyunla gece sona erdi.

Şenliklerin bir başka ilginç yanı da Saniye Femmen'in yönetiminde yapılan, "Çocuk Ve Çamur" çalışmaları idi. Bir çok çocuk bu çalışmalara katılarak seramik sanatına ilk adımlarını attılar. Çamur yoğurmasını öğrenerek, küçük vazolar, kül tablaları yaptılar.

TAHTA-AT NASIL DOĞDU?

Ünlü ozan Homeros'un iki büyük anlatısı vardır: İlyada ve Odysseia... İlyada Troya savaşlarını anlatır. 10 yıl sürer. Homeros da bu savaşları, bu savaşın kahramanlarını anlatır.

Paris, Sparta kralı Menelaos'un karısını Truva'ya kaçırır. Helenler Truvalılara savaş açarlar. Uzun süren savaşın sonunda, iki ordu da yenişemez. Bunun üzerine Helenler tahta bir at yaparak içine askerlerini gizleyip, kentin kapısının önüne bırakırlar. Truvalılar aldanıp, atı içeriye alırlar. Gizlice atın içinden çıkan Helen askerleri de kenti yakıp yıkarlar.

PEMBE PANTER

MASKOT MU ? AMA BİZ SİZİ TOPLANTI İÇİN BEKLİYORDUK !
TOPLANTI MI ? NE TOPLANTISI ?
BU BİLGİNLER DE ÇOK UNUTKAN OLUYORLAR.
KİMYA BİLİMİNDEKİ YENİ GELİŞMELERİ ANLATACAKTINIZ ..
ÇABUK OLALIM, ZATEN ÇOK GEÇ KALDIK.
AMA BEN PROFESÖR DEĞİLİM Kİ ...
ZAVALLI, ÖYLESİNE UNUTKAN Kİ, PROFESÖR OLDUĞUNU BİLE ANIMSAMIYOR.
YAVAŞ OL BAKALIM .. DIŞARIYA ÇIKIP KENDİMİZİ ALAY MI ETTİREYİM ?
O ZAMAN 500 PAPELLİK ÜCRETİ DE ALAMAZSIN !
500 PAPEL Mİ ?
BEN O PARAYA DEĞİL KONUŞMA YAPMAK, GÖBEK BİLE ATARIM ...
İYİ GÜNLER SAYIN MESLEKTAŞLARIM ...
BUGÜN SİZLERE ÇOK ÖNEMLİ BİR BULUŞUMDAN SÖZ EDECEĞİM ...
2

İŞTE OLDU..
BUYRUN ALIN!

KONUŞTUM İŞTE.. ARTIK 500 PAPELİMİ ALABİLİRİM DEĞİL Mİ?
NE? DAHA BULUŞUNUN NE OLDUĞUNU ANLATMADIN Kİ...

AH! PARDON..
BULUŞUMUN ADI... ŞEY... EPEM... HIMM..
GÜNEŞ YAĞI!

SİZE SESLENİYORUM DOSTLAR.. YENİ GÜNEŞ YAĞIMI DENEMEK İSTEYEN VAR MI?..

BEN İSTİYORUM SAYIN PROFESÖR...
SAHNEYE GELİR MİSİNİZ BAYIM?

KAFANIZ BEYAZ KALMIŞ.. ORAYA SÜREYİM Kİ GÜNEŞTE YANSIN...

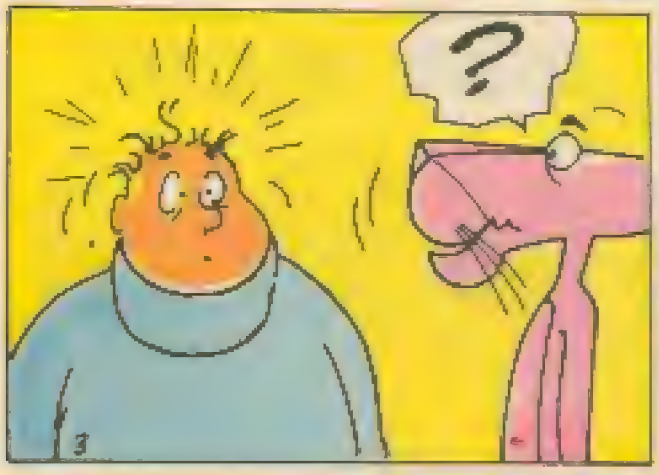
?
3

SAÇ!
SAÇLARIM ÇIKIYOR!

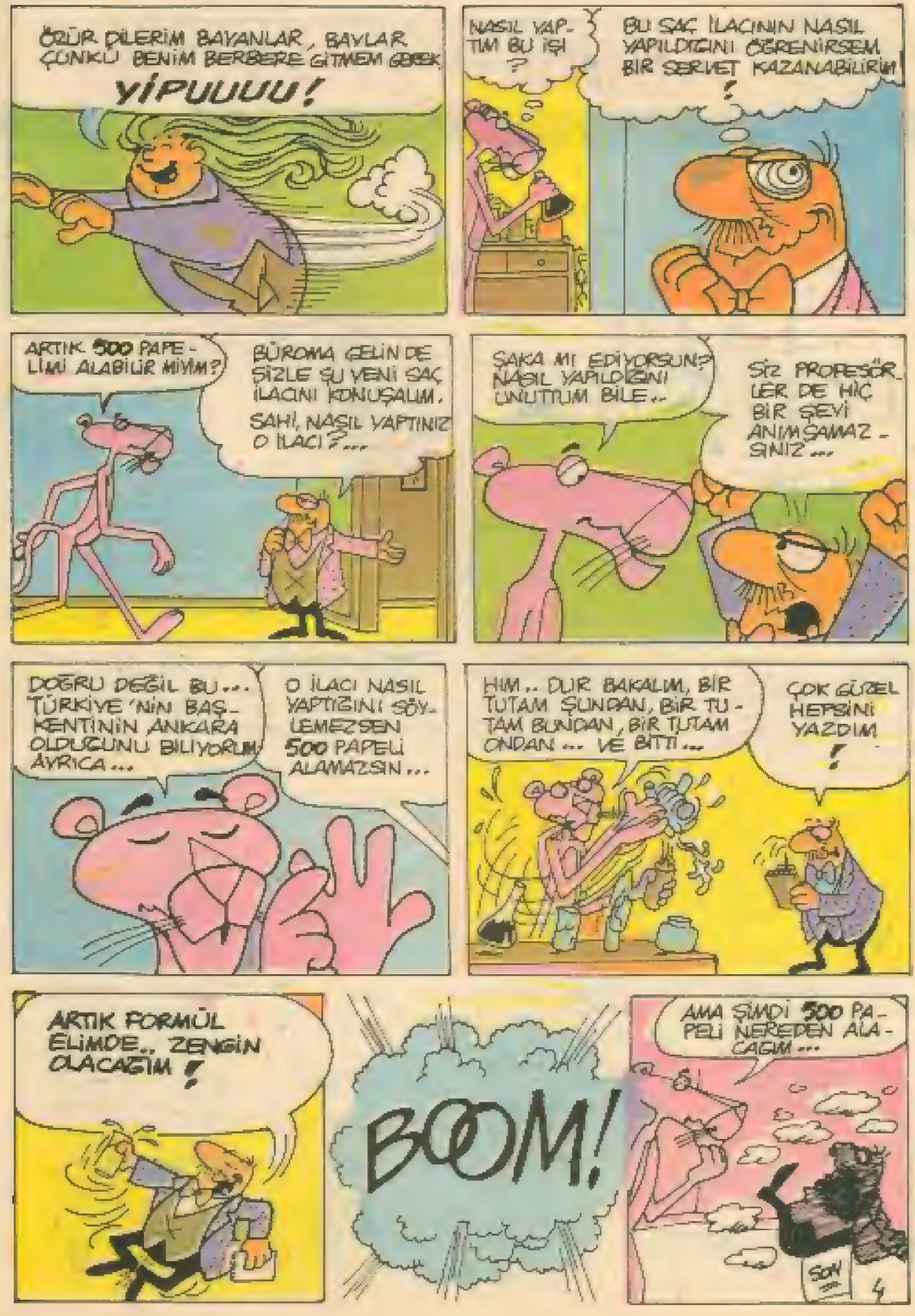
ÖZÜR DİLERİM BAYANLAR, BAYLAR ÇÜNKÜ BENİM BERBERE GİTMEM GEREK
YİPUUUU!
NASIL YAPTIM BU İŞİ ?
BU SAÇ İLACININ NASIL YAPILDIĞINI ÖĞRENİRSEM BİR SERVET KAZANABİLİRİM !
ARTIK 500 PAPELİNİ ALABİLİR MİYİM?
BÜROMA GELİN DE SİZLE ŞU YENİ SAÇ İLACINI KONUŞALUM. SAHİ, NASIL YAPTINIZ O İLACI?...
ŞAKA MI EDİYORSUN? NASIL YAPILDIĞINI UNUTTUM BİLE..
SİZ PROFESÖRLER DE HİÇ BİR ŞEYİ ANIMSAMAZSINIZ...
DOĞRU DEĞİL BU... TÜRKİYE'NİN BAŞKENTİNİN ANKARA OLDUĞUNU BİLİYORUM AYRICA...
O İLACI NASIL YAPTIĞINI SÖYLEMEZSEN 500 PAPELİ ALAMAZSIN...
HIM.. DUR BAKALIM, BİR TUTAM ŞUNDAN, BİR TUTAM BUNDAN, BİR TUTAM ONDAN... VE BİTTİ...
ÇOK GÜZEL HEPSİNİ YAZDIM !
ARTIK FORMÜL ELİMDE.. ZENGİN OLACAĞIM !
BOOM!
AMA ŞİMDİ 500 PAPELİ NEREDEN ALACAĞIM...
SON
4

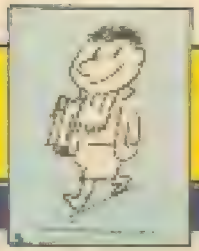

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

Tatil gayet iyi geçmektedir. Pıtırcık'ın babasının, türlü yemeği dışında otelden hiç bir şikayeti yoktur. Artık jimnastik öğretmenleri bulunamadığından, çocuklar enerjilerini dökmek için başka eğlenceler aramaktadırlar.

TATİL EĞLENCESİ

BUGÜN, hatıralık eşya satan mağazanın yanındaki oyuncak golf'a gitmeye karar verdik. Çok esaslı şey, şu oyuncak golf. Size anlatayım: On sekiz delik var, toplarla sopalar veriyorlar, topları ne denli az vuruşta deliğe sokabilirseniz o denli iyi. Deliklere varmak için küçük şatolardan, nehirlerden, dönemeçlerden, dağlardan, merdivenlerden geçmek gerekiyor, dedim ya, müthiş bir şey. Yalnızca ilk delik çok basit.

Ama ne yazık ki golf'un patronu yanımızda bir büyük olmadığı zamanlar oynamamıza izin vermiyor. Biz de gittik, babama bizimle gelmesini önerdik, ben, Bıngıl, Fıldır, Cingöz, ay ne aptal şey şu Cingöz! Hımbıl, Dımdım, Cafcaf.

— Hayır, dedi plajda gazetesini okuyan babam.

— Hadi n'olur, kalleşlik etmeyin, dedi Fıldır.

— Hadi n'olur, hadi n'olur! diye bağırdı ötekiler, ben ağlamaya koyuldum, golf oynamazsam bir sandala binip çok uzaklara gideceğimi, bir daha da hiç dönmeyeceğimi söyledim.

— Gidemezsin, yanında bir büyük olmazsa sana sandal kiralamazlar, dedi Cingöz,e yanlı, şu Cingöz yok mu, çok aptal şey!

— Hıh, benim sandala gereksinimim yok. Ben kulaç atarak da çok uzaklara gidebilirim, dedi Cafcaf, ona da illet oluyorum, dikkati üstüne çekmek için ne yapacağını şaşırıyor.

Babamın çevresini sarmış, tartışıyorduk, sonracıma babam gazetesini buruşturdu, kuma fırlattı:

— Oldu, tamam, sizi oyuncak golf'a götürüyorum, dedi.

Valla, benim babam babaların en tatlısı. Bunu aynen kendisine de söyledim sonra boynuna sarılıp yanaklarından öptüm.

Golf'un patronu bizi görünce oynamamıza izin vermek istemedi. Biz, "Hadi n'olur, hadi n'olur" diye bağırdık, sonunda kabul etti, babama bize göz kulak olmasını söyledi.

İlk deliğin, hani çok kolay olanın yanına gittik. Bir sürü şey bilen babam, bize sopayı nasıl tutmak gerektiğini öğretti.

— Ben biliyorum! dedi Cafcaf, topa vurmak istedi ama Hımbıl, onun başlaması için hiç bir neden olmadığını söyledi.

— Okulda, derse kalktığımız zamanki gibi alfabe sırasına göre oynayalım, dedi Bıngıl. Ama ben razı olmadım, çünkü Pıtırcık alfabeye göre çok uzaklardadır, c
da bu çok hoş bir şey
golf'ta büyük haksızlık.
ra golf'un patronu geldi
tık başlamamızı, çünkü
da bir sürü insanın bekle
ni söyledi.

— İlk Hımbıl topa v
cak, bugün en uslu o du
dedi babam.

Hımbıl geldi, dehşet
vuruş yaptı, top havaya
radı, tel örgünün üstü
atladı, yolda duran bir
baya çarptı. Hımbıl ağl
ya koyuldu, babam top
maya gitti.

Bir türlü geri dönmü
du babam, çünkü duran
banın içinde bir bey v
bu bey arabadan indi, b
hareketler yaparak bab
bir şeyler anlattı. İns
çevrelerine toplanmış
yordu.

Biz oyunu sürdürmek
yorduk ama Hımbıl d
oturmuş ağlıyor, topun
tirmezlerse oradan kal
yacağını, hepimizin çok

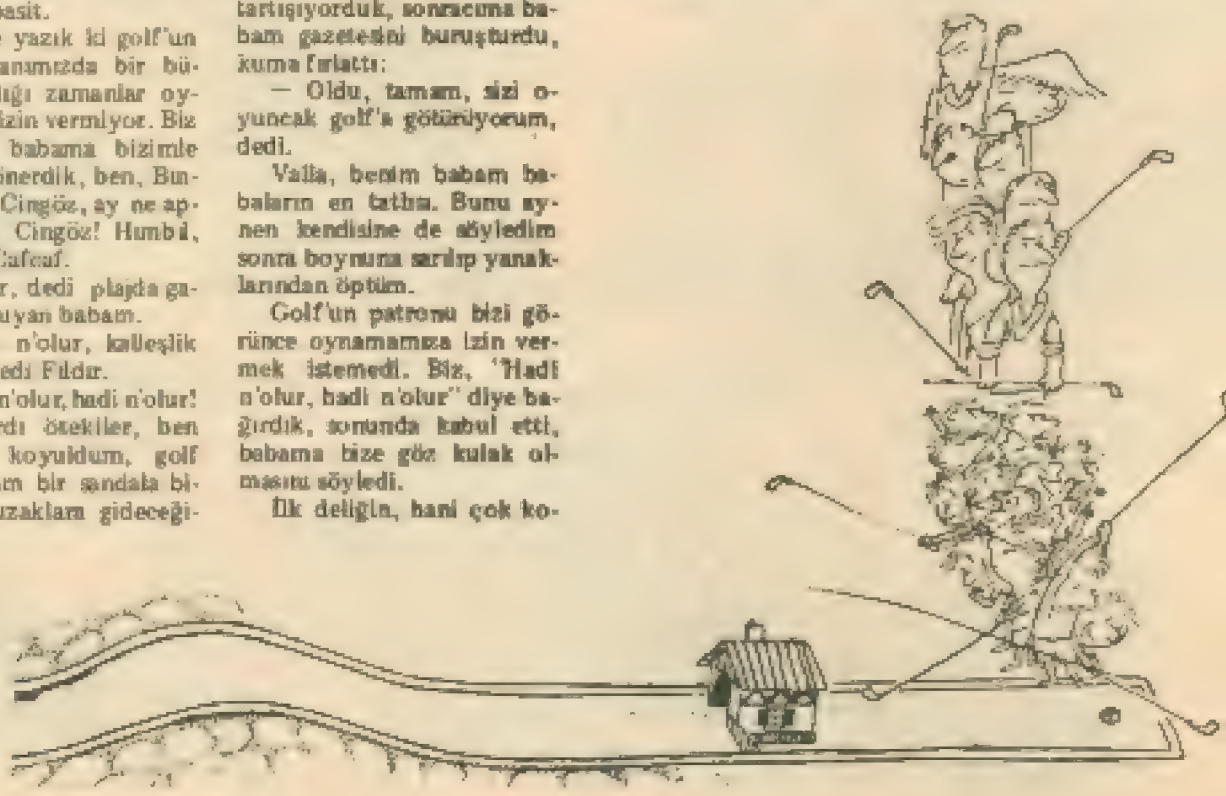

tü olduğunu söylüyordu. Sonra babam elinde topla geldi, hiç keyifli görünmüyordu.

— Biraz dikkat edin, dedi babam.

— Olur, dedi Humbul. Verin topu.

Ama babam topu Humbul'a vermek istemedi, bugünlük yettiğini, artık başka bir gün oynayacağını söyledi. Bu sözler Humbul'un hiç hoşuna gitmedi, sağa sola tekmeler savurmaya, herkesin kendisini sömürdüğünü, artık içine tak etti ğini, gidip babasını çağıracağını söylemeye koyuldu. Sonra da gitti.

— Şimdi sıra bende, dedi Bingul.

— Hayır efendim, şimdi ben oynayacağım, dedi Dimdom. Bingul, sopasıyla Dimdom'un başına vurdu, Dimdom Bingul'a bir tokat attı, golf'un patronu koşarak geldi.

— Bana bakın! Hemen veletlerinizi toplayıp gidin buradan. Kaç kişi oynamak için sırada bekliyor! diye bağırdı patron.

— Ağzınızı bozmayın. Bu çocuklar oynayabilmek için para verdiler, oynamak haklarıdır.

— Aferin! dedi Fikret babama. Bütün arkadaşlar babamı tutuyordu, sadece Dimdom'la Bingul, dövüştükleri için bu konuyla ilgilenmiyorlardı.

— Demek öyle. Polis çağırırsam görürsünüz, dedi patron.

— Çağırın. Kime hak vereceğini siz görürsünüz, dedi babam.

Golf'un patronu yoldaki polisi çağırdı.

— Bingo! diye bağırdı golf'un patronu. Polis geldi.

— Ne var Ernesto? diye sordu polis.

— Bu bey, diğer oyuncuların oynamasını engelliyor, diye yanıtladı golf'un patronu.

— Evet, dedi bir adam, topa vurabilmek için yarım saattir bekliyoruz.

— Bu yaşta yapacak daha ilginç bir şey bulamadınız mı? diye sordu babam.

— Neee? Siz oyuncak golf'tan hoşlanmıyorsanız bari milletin zevkine karışmayın, dedi golf'un patronu.

— Haa, adamın biri, golf topu arabasını çizikledi diye şikayet ediyor dedi polis.

— Daha oynayamayacak mıyız? diye sordu, bekleyen adam. Sonra Humbul babasıyla geldi.

— İşte o! dedi, babamı işaret ederek.

— Oğlumun, arkadaşlarıyla oynamasına engel oluyormuşsunuz, dedi Humbul'un babası. Sonra babam bağırdı, golf'un patronu bağırdı, herkes bağırdı, polis düdüğünü öttürdü, sonunda babam bizi dışarı çıkardı. Cafcaf hiç memnun değildi, kimsenin ona bakmadığı sırada, topu bir kerede deliğe soktuğunu söylüyordu, ama ben bunun palavra olduğundan eminim.

Oyuncak golf'la çok eğlendiğimiz için, yarın ikinci delikte denemeye karar verdik.

Yalnız bilmiyorum, acaba babam yine bizimle gelmeye razı olacak mı?

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

TUZLU SU İYİ GELMEDİ...

TİTRİYORDUM. Çok korkmuştum. Buz gibiydi su. Aklımdan çıkmıyor hiç. Sanki bir kuyuya düşmüştüm. Babam gülümsüyordu. "Hemen giyinmelisin oğlum" dedi, "Çıkar üstündekini". Çenelerim birbirine vuruyordu. Havluyla önümü kapattı. Utancımdan çabucak giydim pantalonumu. Herkes bize bakıyormuş gibi geliyordu. Dudaklarım mosmor olmuş. Babam gömleğimi telaşla giydirirken sordu: "Üşüyor musun oğlum?" Sesim çıkmıyordu. Yanıt alamayınca çok şaşırdı. Ayakkabılarımı giydirmek için eğildi. Islak, ıslak çoraplarımı geçirmiştim ayağıma. Baktım. Sola, sağa, sağı, sola giydirmeye çalışıyor babam. "Güneş iyice batmadan gidelim," dedi.

O gece ateşim 39,5'a çıktı. Hiç bir şey yiyemiyordum. "Iki kaşık yoğurt yedi," dedi annem alçak sesle. Babam köşeye büzülmüş, sigara, üstüne sigara yakıyordu. Gözümün önünden dondurmalar, içinde buzlar yüzen kolalar, gazozlar geçiyordu şimdi. "Doktor getirmemiz gerek," dedi annem. "Ateşi düşmüyor."

Babam kalktı. Ayakkabılarını giydi. Çıkıyordu. Ağlamaya başladım. "İstemiyorum," dedim. "Doktor istemiyorum.. Gitme baba n'olursun".

Annem'le bakıştılar. "Biraz daha durulun isterseniz," dedi annem. "Bu ilacın da etkisini görmezsek..." Babam yeniden köşesine çekildi. Bana duyurmak istemiyorlardı ama tartışmaları gittikçe kızışıyordu.

— Bazen çocuk gibisin. Söylenen herşeye inanıyorsun. Çocuğa tuzlu su iyi gelirmiş. Al işte. Bak ne oldu çocuk.

— Tamam. Haklısın. Oldu bi kez. Oğlumu elimle hasta etmek için götürmedim herhalde?

— Tuzlu su iyi geliyorsa ben evde dik bir leğen su hazırlar yıkardım. Denize götürmek nereden aklına geliyor? Bu çocuk yüzme bile bilmiyor.

— Çok istiyordu denizi. Ben de'lkisi bir arada olsun diye..

— İyileşince, hafta sonlarında götürelim şu çocuğu.. Şöyle temiz bir kumsal olsa..

— Temiz bir kumsal bulmak için Tekirdağa kadar gitmek gerekiyor artık.

— Yüzmeyi öğrenmek istiyor.. Büyüdü. Arkadaşlarından utanıyor bu yüzden.

— Biliyorum.. Gel de şimdi arabayı arama.. Ne zaman araba alalım desem karşı çıkarsın..

— Uyudu galiba?..

İlacın etkisiyle derin bir uykuya dalmışım.. Konuşmaları bana rüyamı gibi geldi.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

ÇİMENTO TOZU

TELEVİZYONDA "Beş Dakika" programını izliyor musunuz? Çevre Günü olan 5 Haziran'da "Beş Dakika" çevre sorunları üzerinde durdu ve dinleyicilerden gelen mektupları okudu.

Bu mektupların hepsi de çimento fabrikalarından söz ediyordu. Hepsi de yakınlarındaki çimento fabrikalarının yarattığı sorunlardan yakınıyordu.

Bizim de size duyurmak istediğimiz bir mektup var.

Bizim bir çevre sorunumuz var. Maltalemizin bir kaç kilometre ötesinde bir çimento fabrikası var. Bu çimento fabrikasının filtresi bozuk olduğu için çıkan çimento tozları, sağlığımız açısından çok zararlı oluyor ve bunun yanı sıra çevremiz de büyük ölçüde kirletiyor. Hele bazı günler annemiz yıkadığı çamaşırı tekrar tekrar yıkamak zorunda kalıyor. Bu durum yalnız bizim ailemiz için değil, bütün aileler için böyle.

G.O.P. İlkokulu
5/B öğrencileri
Zübeyde Koçoğlu — Dilek Altınöz
Bakkoar

Arkadaşlarımız çimento tozunun ne olduğunu çok iyi biliyorlar. Siz biliyor musunuz? Hiç çimento fabrikası gördünüz mü?

Çimento çok önemli bir madde. Her türlü yapıda kullanılıyor. Bu nedenle yurdumuzda 30'un üstünde çimento fabrikası var.

Böyle bir yerin yakınlarından geçerken önce kokusunu alırsınız. Hoş olmayan bir koku... Kokudan sonra çevredeki etkisini görürsünüz. Damların üstü bembeyazdır. Kirli bir örtü bütün çevrenin üstünü örtmüştür. Yalnız damların değil; yaprakların, bitkilerin, her şeyin, her yerin...

Bir torba çimento üretirken bunun 24 katı ağırlığında da toz çıkıyor ortaya. Üretilen toz bu kadar fazla. Ama bunun tamamı havaya verilmiyor.

Yurdumuzdaki bütün fabrikalarda elektrikle çalışan temizleme yöntemleri uygulanıyor. Bu yöntemler tozun yüzde 95'ini yakalıyor. Yani fabrikanın bacasından çıkan toz tanelerı, tonunun yalnızca yüzde 5'i. Böyle olduğu halde çevre ne kadar da kirleniyor. Bir de elektrikler kesilince ne oluyor, siz düşünün: tozların tamamı etrafa saçılıyor. Elektriklerin kesilmesinin yanı sıra voltaj düşüklüğü, arızalar da böyle bir durum yaratıyor.

Uzmanlar bacadan çıkan tozların fazla zararlı olmadığını söylüyorlar. Çünkü temizleme sırasında zararlı taneler tutulmuş oluyor. İnsanların ciğerlerini, hayvanları ve bitkileri etkileyecek tozların büyük bölümü durdurulmuş oluyor. Peki, şu soruları soralım:

Ya süzgeçler tık tık bozulursa ve bütün toz havaya karışırsa?

Ya kısa sürede zararı olmadığı söylenen dumanlar, uzun sürede zararlı ise? Zararı ancak yıllar sonra anlaşılacaksa?

Sağlığa zararı olmayabilir; ama yarattığı rahatsızlık ne olacak? Kokusu, göze batan tozları... Çiçekleri ve bitkileri örten toz örtüsü... Bunlar da bir çeşit zarar değil mi?

Yaprakların üstüne yapışan incecik toz yaprakların gözeneklerini tıkayıp nefes almasını önlemiyor mu? Böylece bitkilerin gelişmesini etkilemiyor mu?

GÜNDE YARIM GRAM

Bir çok ülkede çimento fabrikala için tozla ilgili ölçüler koymuşla Bir metre karelik alana bir günde y rım gramdan daha fazla çimento to düşmesini yasaklamışlar. Yoksa fab kayı kapatıyorlar.

Günde yarım gram nedir? "Çoc Dergisi"ni alın; tam ortasında açık o rak iki sayfa biçiminde masanın üst ne koyun. Tam ortaya da bir posta p lu yerleştirin. İşte bir gün içinde, d ginin iki sayfası kadar alana düşec çimento tozu bir pulun ağırlığınd fazla olmayacak.

Ülkemizde böyle ölçüler konulm mış.

Bu yüzden de fabrikalar dikka davranmıyorlar. Onların çevresine pul kadar değil, 4 pul kadar toz ya yor. Bu bakımdan yurdumuzdaki mento fabrikaları diğer ülkelerin fa rikalarından çok daha fazla toz çık rıyor; bu nedenle de tehlike olasılı çok daha fazla.

MİMAR SİNAN KÖYÜ

İstanbul'da Büyük Çekmece Göl nün hemen kıyısında bir köy var. Ad Mimar Sinan. Köyün kuzeyinde bir ç mento fabrikası yer alıyor. Bu yöre rüzgarlar genellikle kuzeyden esiy yani dumanlar hep köye doğru ge yor ve tozlar hep köye yağıyor. Kö lüler yıllar boyu bu konuda uğraş v diler. Durumu görevlilere, devlet ada larına, üniversitelere hep duyurdul Köye durmadan uzmanlar geldi; de meler, ölçümler yaptılar. Durumun k yün yaşantısı için kötü olduğunu sa tadlar. Bu arada fabrika işini büyü meye karar verdi. Köylüler mahkem ye başvurdular. Ama şimdiye kadar b sonuç alınamadı. Köylülerin daha i bir çevre için yaptıkları çaba hâlâ r rüyor.

Mimar Sinan aslında bir turizm y reri olabilirdi. Ama çimento fabrik sı bu olanağı yok etti. Oysa fabri köyün uzağına gidebilirdi. Ya da k zey rüzgarları düşünülüp köyün gü yünde kurulabilirdi.

Gördüğünüz gibi, sorun çimen üretimini durdurmak değil, fabrikal en doğru yere kurmak; insanlara z rar vermeyecek yerler seçmek.

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

ÖĞRENMENİN de bir çağı vardır. Çocukluk döneminde bize anlatılanları kolayca öğreniriz. Belleğimiz diridir. Kolay kolay unutmayız. Oysa yaşlılık döneminde iş değişir. İnsan yaşlanınca saçları ağarmaz, dişleri dökülmez. Başka değişiklikler de olur insanda. Ninelerinize, dedelerinize bakın, bunun neler olduğunu kolayca görebilirsiniz. Örneğin yaşlı kişilerde bellek zayıflar. Eski, çook eski günleri kolayca anımsarlar da, bir önceki günü anımsayamazlar. Adları birbirine karıştırırlar. Dalgındırlar. Ellerinde bir şeyi tutarlar. Ellerinde tuttuğu şeyin ayrımında olmadan onu arayıp dururlar. Yaşlılığın bu özelliklerini atalarımız uzun uzun gözlemlemişler. Bunun için de öğrenmenin eğitilmenin ancak çocukluk döneminde olabileceği sonucuna varmışlar.

Geçen haftanın öyküsü atalarımızın bu gözlemini yansıtıyordu. Gördüğünüz gibi Sevgi'yle ninesi birlikte iş işlemeye kalkıyorlar. Sevgi, ninesinden daha kolay öğreniyor, daha güzel başarıyor. Çünkü elleri o işe daha yatkın, gözleri renkleri daha iyi ayırıyor, kendisine söylenenleri daha iyi uygulıyor. Öyleyse çocuklukta öğrenme yaşlılık dönemine göre daha kolay oluyor. Atalarımız bu gerçeği bir atasözüyle belirtmişler. Sevgi'yle ninesinin öyküsünü okuyunca sanırım, kolayca bulmuşsunuzdur o atasözünü: AĞAÇ YAŞ İKEN EĞİLİR. Yaşlanmış, büyük insanların kolayca eğitilemeyeceğini; çocuklarınsa kolayca eğitilebileceğini belirtiyor bu söz. Ancak bu demek değildir ki yaşlılıkta öğrenme, eğitilme gerçekleşmez. Değil elbette. İnsan yaşlılıkta da eğitilir. Ne ki çocukluk yıllarına göre güç olur.

Bu haftaki öykümüz de yine yaşlılık ve çocuklukla ilgili. Ne ki ayrı bir yapısı var bu öykünün. Üzerine kurulduğu atasözü de ayrı bir bakışın ürünü. Öyleyse öyküyü okuyup bu atasözünü kestirin.

BİR AVUÇ KÜL

Köyün birinde yaşlı bir adam yaşıyordu. Köyün yerlisi değildi. Yabandan gelmişti. Nereden gelmişti? Neden gelmişti? Niye bu köyü seçmiş, niye bu köye yerleşmişti? Kimse bir şey bilmiyordu. Önceleri pek ramamamışlardı bu adama. Yabanın biri saymışlardı köylüler. Sonra sonra değiştirdiler bu tutumlarını. Yanına yöresine sokuldular. Onun anlattıklarını dinlediler. Adam gün görmüş biriydi. Bilmediği şey yok gibiydi. Otları, çiçekleri tanıyor; kurdu kuşu, böcekleri künyesiyle biliyordu. Kısa sürede köyün akıl hocası olmuş çıkmıştı. Bir derdi, bir sıkıntısı olan hemen ona başvuruyordu. Akıl danışıyor, yol soruyordu. Adam da herkese yardım etmekten hoşlanıyordu. Ancak köylülerin derdi, sıkıntısı bitip tükenmiyordu. Kimsinin ineği sancılanıyor, kimsinin atı, kimsinin kızı hastalanıyor, kimsinin karısı. Her birine bir öğüt veriyor: 'Şu çiçeği kaynat, şu kadar beklet, içine şunu şunu koy: sonra ineğine içir. '' diyordu. Gerçekten de dediklerini yaparlar iyi sonuç alıyordu.

Yaşlı adamın kalın kalın, deri kaplı kitapları vardı. Gün boyu o kitapların okur, kenarlarına bir şeyler yazardı. Köylüler onu bir büyücü sanmışlardı ilkin. Sonra sonra bu kitapların büyüyle müyüyle ilgisi olmadığını anladılar. Yaşlı adam bunlardan yeni yeni şeyler öğreniyor, köylülere anlatıyordu. Bunun için de köylüler ona Bilgibaba adını taktılar. Bir şey olsa, aralarında bir tartışma çıksa, '' durun, önce Bilgibaba'ya soralım, görelim o ne diyecek?'' derlerdi. Bilgibaba'nın her şeyi bildiğine, her güçlüğü çözeceğine inanırlardı. Bilgibaba'nın ünü gittikçe yayılıyordu, çevre köylerden bile ona akıl danışmaya gelenler oluyordu. Bütün bunlar, Bilgibaba'nın kendine olan güvenini arttırdıkça artırıyordu. İnsanoğlu bu. İster yaşlı olalım, ister genç. Yöremizde, yanımızda bize güvenenlerin sayısı arttı mı, bizim de kendimize olan güvenimiz artar. Yaşlı adamın durumu da böyleydi. Artık her şeyi bildiğini, şu koca yeryüzünde öğreneceği hiçbir şeyin kalmadığını sanıyordu. Öyle ya, bunca kitap devirmiş, bunca kitap okumuştu. Üstelik gezip görmediği bir yer kalmamıştı. Neler neler öğrenmişti. Ama bir akşam öyle bir şey oldu ki Bilgibaba'nın bu düşünceleri temelden sarsıldı.

O akşam Bilgibaba kalın kaplı bir kitabın sayfaları arasında dalıp gitmişti. Kapı çalındı. Açtı. Bu gelen kapı komşusu Zeynep kadının küçük kızı Ayşe'ydi.

— '' Hayrola Ayşe, ne istiyorsun? Bir şey mi oldu?'' dedi.

— '' Yooo, bişey yok. Kipritimiz yok da ateş almaya geldim,'' dedi Ayşe.

Bilgibaba, Ayşe'nın eline baktı. Bir şeyler yoktu. Neyle götürecekti ateşi? Sordu:

— ''Ateş var, var ya, ateşi götürecek kap getirmemişsin. Nasıl götüreceksin?

— ''Kaba gerek yok, ben götürürüm ateşi,'' dedi Ayşe.

Bilgibaba'nın merakı daha da arttı. Bu küçük kız kendisiyle alay mı ediyordu. Hiç kap olmadan ateşi götürebilir miydi? Olanağı var mıydı bunun? Şaşkın şaşkın Ayşe'nin yüzüne baktı.

Bilgibaba'nın bu şaşkınlığı Ayşe'nin hoşuna gitmişti. ''Bakın, nasıl götüreceğim?'' dedi. Sonra ocağa doğru yürüdü. Çömeldi. Önce sol avcunu külle doldurdu. Bu külün arasına iki ufak ateş parçası koydu, üzerini külle örttü. Gülümseyerek ''hoşça kal, Bilgibaba,'' deyip çıktı, gitti.

Yaşlı adam şaşırıp kalmıştı. Küçük Ayşe'nin bu buluşu allak bullak etmişti. Bunca yaş yaşamıştı, bunca ülke gezmişti, bunca kitap okumuştu. Ayşe'nin düşündüğünü düşünememişti. ''Demek ki yaşlılık, çok gezip görme aklın ölçüsü olmuyor. Aklı yaşa bağlayarak düşünmek doğru değil. İşte sekseninle merdiven dayadın ben. Sekiz yaşında bir kız, benim düşünemediğimi düşünebiliyor,'' dedi içinden.

Pencereden hafif bir esinti doluyordu içeri. Bilgibaba'nın az önce okuduğu kitabın sayfaları bu esintiyle hışırdayıp duruyordu. Kapı da açıktı. Ayşe'nin arkasından bakakalmıştı. Kafasının içi iyiden karışmış gibiydi. Önce kapıyı kapadı, sonra gelip bıraktığı yerden kitabını okumaya başladı.

ATASÖZÜ
AKILYAŞta değil.
BAŞTADIR.....
.....
.....

BİZİM ALİ

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÇOCUK HAKLARI BİLDİRİSİ İLKELERİ

İLKE 8: Çocuk, her türlü koşulda ilk yardım edilecek ve korunacaklar arasında olmalıdır.

SİMİTÇİ BİR ÇOCUĞUN SABAHI

UĞUR SARICI

YAZIN da aynı saatlerde kalkardı. Kolaydı o zaman. Oysa Ocak ayının o keskin soğuğunda erkenden kalkmak deli ederdi insanı.

Minareden duyulan sesler kesilmeden kalkması gerekirdi.

— Hasaaann... sesiyle gözlerini açtı.

— Hıh?

— Kalk oğlum saatin geldi hadi. Annesinin sesiydi duyulan. Zor duyulur bir sesle, "Tamam anne," dedi. Ellerini yorganın altından çıkardı. Of.. Yatağın dışarısı soğuktu. Sıcacık yatak mıknatıs gibi çekiyordu sanki insanı. Akşam geç yattığı için uykusu da vardı üstelik. "Biraz bekleyeyim de öyle kalkarım." diye mırıldandı kendi kendine. Gözlerini kapadı ve yorganı iyice üzerine çekti.

" — Şöyle beş dakika daha durayım yatağın içinde, sonra kalkar giyinirim. Ooohh.. ne sıcak." Bunları düşünürken yeniden uykuya dalmıştı bile.

.....

Dışarıda bir horoz cansız cansız ötüü.

.....

Annesi tekrar geldi ve onu uyandırmak için yorganı çekmek zorunda kaldı üzerinden.

— Hadi oğlum, kalk giyin.

Kalktı ve giyindi.

Sofrada annesinin sattığı bir gün önceden kalma çay vardı. Küçük bir dilim peynirin ve birkaç zeytin tanesinin hepsini yedi. Kapının arkasından kendine oldukça uzun gelen ceketini aldı ve çıktı. Sabah karanlığında on dakika kadar yürüdü.

Simitçi fırınına girdiğinde altı-yedi simitçinin fırın başında olduklarını gördü. Fırının içerisi sıcacıktı. Kemiklerinin içine kadar işliyor gibi geldi sıcak. Kendine bir yer açarak fırının ağzına çok yakın merdivene oturdu. Fırından simitleri sayarak alan, simit tablasını koyup çıkıyordu. Hemen hepsi onikl yaşlarında görünüyordu. Ve isteksizdiler. Sıcaktan gözleri tekrar kapanır gibi olmuştu Hasanın. Toparlandı. Fırında bıraktığı tablasını fırının ağzına yakın bir yere koydu. Gözleri fırının ağzındaki kızgın kordaydı. Dalıp gitmişti, fırıncı tablasını sayarak doldururken.

" — Şimdi sıcacık yatağında olacaktım ki.. Ahh simitçilik yapmak zorunda olmayacaktım ki... Recep gibi eczanede çalışacaktım ki... Ya da okula evet en iyisi okula gidecektim ki... Sıcacık sınıf. Bazen öğleden sonra oynardım. Bazen sinemaya bile..."

— Hadi Hasan yüzelli tane saydım. Nerdeyse uyuyacaksın. Ben mi satacam simitleri senin yerine sonra he? Hadi hayırlı işler bakalım.

Fırıncı Salim amcanın sesiyle hareketlendi sanki:

— Sağol usta!

Gözlerini oğuşturarak tablasını omuzladı ve çıktı. Otobüslerin bulunduğu yere gitti önce. Arkasından sabahçı kahvesine. Burada oturdukları yerde uyuklamakta olanların birkaçı gözlerini açtı. Simit aldılar ondan. Hasan bu kahvehaneye ne zaman gelse babasını hatırlardı.

" — Bu kumarhane mahvetti babamı. Bu Allahın cezası yer. Şimdi ben sıcacık yatağında olacaktım. Simit satarak para kazanmak zorunda kalmayacaktım. Kardeşim gibi okula da gidebilecektim. Simitçi Hasan demiyecekti kimse bana. Ah.. Babam bu kumarhanede, o ölüm olayına karışıp hapise girmeseydi. Off, neyse şimdi bunların sırası değil. Ev için ve kardeşim için para kazanmam gerek Yoksa kardeşim de okula gidemez."

— Gevrek simitler abi. Eveet gidiyor.

Okul saati geliyordu. Okulda da birkaç tane satar, öyle başlardı dolaşmaya. Üç yıl okuduğu ilkokula doğru yollandı. Sıra olan çocukları gördü. İşte arkadaşları da orada. Üçten ayrılmak zorunda kalmasaydı o da beşinci sınıfta olacaktı şimdi. Derse girenleri bir ders beklemek için tablasını indirdi ve kapının dibine çömeldi. Bir ders boyu bekledi öylece. Üşüdü de. Teneffüs zili çaldığında çocuklar bahçeye koştular. Ama o ne? Kimse simit almaya gelmiyordu. Uzaktan bakıyorlardı sadece ona. Küçük bir öğrenci simit almış, kolunda kırmızı kurdele olan beşinci sınıftan biriyle konuşunca simidi geri getirmişti. Tahmin ettiğiniz gibi gezgin satıcılardan yiyecek alma yasağı vardı gene. Tablasını omuzladı ve çarşıyı dolaşmak üzere hızlandı.

.....

Gecikmiş bir horoz sesi duyuldu uzaklardan uzun uzun...

.....

" — Kardeşim mutlaka okumalı." diye mırıldandı.

Gözlerinden iri birkaç yaş yanaklarından aşağıya süzülürken derse giriş zili çalıyordu.

GELECEK HAFTA

İLKE 9

ANKARA BELEDİYESİ
«başkent ödülü»
YARIŞMALARI

İNCELEME/ARAŞTIRMA YARIŞMASI

Konu : TÜRKİYE'DE METROPOLİTAN ÖLÇEKLİ KENTLERDE YEREL YÖNETİMLERİN ÖRGÜTLENME MODELİ

Ödül Toplamı : 95.000 TL. (Net)

FİKİR PROJESİ YARIŞMASI

Konu : YEREL YÖNETİMLERİN KENTE YENİ GELENLERE YAŞAM ÇEVRESİ YARATMA SORUNU

Ödül Toplamı : 360.000 TL. (Net)

ÖYKÜ YARIŞMASI

Konu : ÇOCUK VE KENT

Ödül Toplamı : 26.000 TL. (Net)

GAZETECİLİK YARIŞMASI

Konu : KENT VE SORUNLARI

Ödül Toplamı :

a) Haber Dalında
26.000 TL. (Net)

b) İnceleme/Araştırma/Röportaj Dalında
20.000 TL. (Net)

c) Fotoğraf Dalında
20.000 TL. (Net)

d) Karikatür Dalında
20.000 TL. (Net)

e) Radyo - TV Haberi Dalında
20.000 TL. (Net)

f) Radyo - TV Programı Dalında
20.000 TL. (Net)

TÜM YARIŞMALAR İÇİN
SON KATILMA TARİHİ : 3 EYLÜL 1979

Geniş Bilgi ve Başvuru :
Ankara Belediye Başkanlığı
BASIN YAYIN VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ
Ulus/Ankara
Tel : 24 15 72 - 10 55 45

FOTOĞRAF YARIŞMASI

Konu : ÇOCUK VE KENT
Ödül Toplamı : 26.000 TL. (Net)

MEKTUP YARIŞMASI

Konu : KENTLİ KÜÇÜK VATANDAŞTAN KENT HALKINA MEKTUP

YARIŞMAYA KATILACAK MEKTUPLARA İLİŞKİN AÇIKLAMA :

Kentli küçük vatandaş,
Yaşının küçük olması, vatandaşlık haklarını ortadan kaldırmıyor. Senden kent halkına bir mektup yazmanı istiyoruz. Sana göre doğrularıyla yanlışlarıyla ve özlemlerinle kendi dünyanı anlat bu mektupta.

Eğer kente başka bir çevreden geldiysen, örneğin; köyden, kasabadan ya da başka bir kentten, o çevreyle şimdiki çevreni ve özlediğin çevreyi karşılaştırabilirsin. Yanlış ve çirkin bulduğun şeyleri, niye öyle bulduğunu, nasıl düzeltilebileceğini söyle bizlere. Sizlerin katkısı ne olabilir, bu konuda düşüncelerini yaz.

Mektubunu bekliyoruz...

YARIŞMAYA KATILMA KOŞULLARI

1 — Mektuplarınızı el yazısı ile dosya kağıdına ve okunaklı şekilde yazınız.

2 — Mektubunuzun sonuna isminizi, soyadınızı, adresiniz ile öğrenciyseniz okulunuzu ve sınıfınızı yazınız.

3 — Bu yarışmaya 1 Ocak 1964'den sonra doğan kentli her küçük vatandaş katılabilir.

ÖDÜL

Başarılı 10 mektubun yazarlarına 3.000 liraya kadar dilekleri armağanlar Ankara Belediyesi'nce alınacaktır.

JÜRİ

Yarışmanın jürisi Belediye Başkanının Başkanlığında kentli küçük vatandaşlardan oluşacaktır.

Yarışmaya 3 Eylül 1979 tarihine kadar Ankara Belediye Başkanlığı Basın Yayın ve Turizm Müdürlüğü Ulus/ANKARA adresine gönderilecek mektuplar katılacaktır.

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

SENİN GİBİ BİR ŞANTAJCIYA HİÇ ACIMAM.. O TEYBİ BİR ELİME GEÇİRSEM PARAMPARÇA EDECEĞİM !...

AKLIMA BİR FİKİR GELDİ ÇİLLİ !

TEYZEMİ ZİYARETE GİDECEĞİM.. YARINA GÖRÜŞÜRÜZ...

BAK SEN.. ŞİMDİ BENİM DE AKLIMA BİR FİKİR GELDİ..

BİR ANAHTARININ BENDE OLDUĞUNU UNUTTU MU YOKSA ? GİDİP O TEYBİ PARAMPARÇA EDECEĞİM...

AZ SONRA

NE OLUR NE OLMAZ, ZİLE BİR BASAYIM... KİMSE YOK.

DRIIIING!

NEREYE GİZLEMİŞ OLABİLİR ?.. AAA.. İŞTE BURADA.

BENİM YAPTIĞIMI ANLAYACAK.. AMA ELİNDE HİÇ BİR KANIT YOK...

CRAC!

PAF!

BOOM!

HEMEN SIVIŞALIM ŞİMDİ...

AZ SONRA...

HEY ÇİLLİ !

AAA ! SEVGİLİ PÜSKÜLCÜĞÜM NE OLDU ?

KIRDIĞIN TEYP BENİM DEĞİLDİ.. ONU BANA TOMBİK VERMİŞTİ.. TABİİ BİR YENİSİNİ ALMAK ZORUNDASIN YOKSA...

HA-HA ! BİRİNİ SUÇLAMAK İÇİN KANIT GEREKİR PÜSKÜLCÜĞÜM...

KANITIM DA VAR ÇİLLİ. ASLINDA TEYZEME GİTMEDİM BUGÜN.. EVDE BİR PERDENİN ARKASINA GİZLENİP TEYBİ KIRDIĞIN SIRADA BİR RESMİNİ ÇEKTİM !

BERLİN ANTLAŞMASI

Berlin Antlaşması'nda Almanya'yı temsil eden Başbakan Bismarck

BİRÇOK önemli kararın alındığı Berlin Antlaşması, 13 Temmuz 1878'de, Osmanlı Devleti ile Rusya, Almanya, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu, İngiltere, Fransa, İtalya arasında imzalandı.

Osmanlı egemenliğinde bulunan Sırbistan, Bulgaristan, Karadağ vb. Balkan ülkelerinde sürüp gelmekte olan bağımsızlık savaşları, Rusya ile Osmanlı Devletini sonunda karşı karşıya getirmişti. 1877-1878 yıllarında hem Kafkasya sınırında, hem Balkanlarda başlayan çarpışmalar, Rusların üstünlüğüyle sonuçlanmış, Rus orduları İstanbul yakınlarına, Ayastefanos'a kadar (bugünkü Yeşilköy) ilerlemişlerdi. Burda savaşı bitirmek üzere imzalanan Ayastefanos Antlaşması, Osmanlı Devleti'nin Balkanlarda topraklarını yitirmesine ve ağır savaş ödencesi yüklenmesine neden olmuş, buna karşılık Rusya'yı, bağımsızlık kazanan Balkan ülkelerinin koruyucusu ve kurtarıcısı durumuna getirmişti.

Osmanlı Devleti, yüklendiği bu ağır koşullardan kurtulmaya çalışırken, kendilerine çıkar sağlayamayan Avusturya ve İngiltere gibi Avrupa devletleri de Rusya karşısında bozulan dengeyi yeniden kurmayı amaçlıyorlardı. Avusturya, Ayastefanos Antlaşması'nın yeniden gözden geçirilmesini istedi. İngiltere de bu isteğe katılınca iki ülke Rusya'ya karşı savaş hazırlıklarına başladılar. Rusya, geniş bir savaşı göze alamadığı için isteği kabul edip yeniden anlaşma masasına oturmak zorunda kaldı. Arabuluculuk yapan Almanya, görüşmelerin Berlin'de yapılmasını önerdi.

Böylece 13 Haziran 1878'de Berlin'de başlayan görüşmelere Osmanlılar müşir Mehmet Ali Paşa, Ruslar Başbakan Korçakov, İngilizler Başbakan Beconsfield, Avusturyalılar Dışişleri Bakanı Kont Andrassy, Fransızlar Dışişleri Bakanı Wadington, İtalyanlar Dışişleri Bakanı Kont Corti, Almanlar da Başbakan Bismarck başkanlığında kurullarla katıldılar. Bir ay süren ve çekişmeli geçen görüşmelerden sonra 64 maddeden oluşan bir anlaşmaya varıldı.

Bu maddeler içinde en önemlisi şunlardı:

Daha önce bağımsızlık kazanan Bulgaristan üçe bölünüyordu. Birinci bölgede, yine Osmanlı egemenliğinde, ama iç işlerinde özgür bir Bulgar Prensliği kuruluyordu. İkinci bölgede, merkezi Filibe olan Doğu Rumeli Vilayeti oluşturuluyor, burasının yönetimi Osmanlılara bırakılıyordu. Osmanlı Devletince beş yıl süreyle atanmış Hristiyan bir vali yönetimi sağlayacaktı. Üçüncü bölge Makedonya olup düzenlemeler ve yenileştirmeler yapma koşuluyla burası da Osmanlılara bırakılmıştı.

Bosna ve Hersek, Avusturyalılarca yönetilecekti.

Kars, Ardahan ve Batum kentleri Rusya'ya kalıyordu. Batum kentinde askeri kuruluşlara izin verilmeyecek ve kent serbest liman olacaktı.

Eleşkirt ve Doğu Beyazıt Osmanlılara veriliyordu. İranlılar, Kutur kasabasını ve dolaylarını alıyordu.

Sırbistan'a bağımsızlık tanınıyor, Niş ve Pirat kentleri Sırbistan'a bırakılıyordu. Karadağ'a da bağımsızlık tanınıyordu. Bağımsızlık tanınan üçüncü ülke Romanya idi. Besarabya'nın büyük bir bölümü Rusya'ya veriliyor, Dobruca ile Tuna adaları ve Tolçi sancağı Romanya'da kalıyordu.

Girit, Tesalya ve Epir'i isteyen Yunanistan'ın bu isteği kabul edilmemiş, Girit Osmanlı Devleti'ne bırakılmıştı. Boğazlar için daha önceki antlaşmalarda saptanan kurallar yürürlükte kalmıştı. Osmanlı Devleti'nin Rusya'ya 802 milyon 500 bin frank savaş ödencesi vermesi ve bunu yılda 350 bin lira olarak ödemesi karara bağlanmıştı.

KISACA

9 Temmuz 1783
Rusya, Kırım'ı kendi topraklarına kattı.

9 Temmuz 1961
27 Mayıs Hareketi'nden sonra oluşturulan Kurucu Meclisçe bir anayasa yapıldı ve halkoyuna sunuldu.

11 Temmuz 1690
Kanije kalesi düşman eline geçti.

12 Temmuz 1932
Türk Dil Kurumu kuruldu.

13 Temmuz 1771
Rus ordusu Kırım'a girdi

13 Temmuz 1841
Mustafa Reşit Paşa, büyük devletlerle Boğazların kapatılmasını öngören Boğazlar Sözleşmesi'ni imzaladı

13 Temmuz 1921
Yunanlılar Afyon kentini işgal etti.

14 Temmuz 1653
Merzifonlu Kara Mustafa Paşa yönetiminde 200 bin kişilik Osmanlı ordusu II. Viyana Kuşatması'na başlattı.

BİR ANI

EBEMEVİ

CENGİZ BEKTAŞ

GEÇENLERDE, bilmem kaçıncı kez Efes kentini gezdim. Şu bir kaç bin yıllık eski kentin kalıntılarını... Yanımda genç arkadaşlarım vardı.

Yirmidörtbin kişinin sığabildiği tiyatroya baktık. Ünlü kitaplığı gördük. Pazar yerini, evlerin aralarındaki sokakları, caddeleri dolaştık.

Efes'in yolları mermer döşelidir hep. Kıyılarında, orada burada üç taş oyunu çizgileri vardır.

Üç taş oyununu bilmeyenimiz yoktur sanırım. Hani şu bir büyük kare, ortasından birbirine iki düz çizgiyle dört karıyo birleşip de onun üzerinde oynanan oyun... İki kişi üçer taşla oynarlar. Karşılıklı bir o bir o koyar taşlarını. Kimse taş bitince, kareden köşeye sürerler onları. Üçünü bir çizgi üzerinde topiayan kazanır.

Yollardaki üç taş oyununu çizgileri arkadaşlarımın ilgisini çekti. Onları yeni çizilmiş sandılar. Hatta yıl eski olabileceklerini söylediğimde çok şaşırdılar. İkibin yıl öncesi çocukların da üç taş oynamış olmaları çok hoşlarına gitti.

Ben de bir bilim adamımızdan öğrenmiştim bunu. Arkeolog Dr. Musa Baran bir incelemesiyle pek güzel kanıtlamıştı. Bugün de severek oynanan bir çok oyun, belki de binlerce yıldır bilinmekteymiş.

Örneğin topaç çevirmeyi en az Hititler'denberi biliyormuşuz. Aşık oynamayı da... Bir gün yolunuz Ankara'ya düşerse, Hitit Müzesine gidip bakın. Hititlerin taşa oydukları kabartmalarda topaç çeviren, aşık oynayan çocuklar var. Bu kabartmalar ikibinsekizyüz yıl önce yapılmışlar. Onları büyüklerinize de gösterin hem. Büyükler çoğu kez pek de anlayışlı olmuyorlar biliyorsunuz. Üstünüz başınız kirlenir, düşersiniz müşersiniz diye oynamayı yasaklamağa kalkışanları var.

Oysa oyun oynamayan çocuk sağlıklı değildir.

ORTA okuduğumu anımsıyorum... Bir gün, iki ders arasında dersliktan çıkmamıştım. Sırada oturmuş bir şey okuyordum. Dışarda lapa lapa kar yağıyordu. Bütün arkadaşların kar topu oynuyorlardı. İçeriye öğretmenlerimden biri girdi. Beni elimden tuttuğu gibi dışarıya çıkardı:

"Zamanında oynamasını bilmeyen, başka işleri de zamanında yapmasını bilmez" dedi.

Bakın şunca yıldır hiç unutmamışım bu sözleri.

Oyun oynamanın bizi ne güzel ne sağlam eğittiğini kişi büyüdükçe anlıyor. Dostluk, arkadaşlık, dayanışma, özveri oyunla öğreniliyor.

Hepimizin çok severek oynadığı oyunlar vardır. Ben en çok Ebemevi oyununu severdim. Bu oyunun ne denli anlamlı olduğunu da çok sonra öğrendim.

Durun size Ebemevi oyununu anlatayım.

Üç dört arkadaş oynardık bu oyunu.

Önce bir yerlerden toprak bulur taşırdık oyun yerimize. Onu, avuçlarımızın arasında sürtiştüre sürtiştüre bir güzel elerdik. Un gibi olan topraklı bir tepecik yapardık. Bir karış yükseklığında dik bir tepe... İçine de ya güzel bir taş, ya gazoz kapağı, ya da başka bir şey saklardık. Sonra ağızlarımıza su doldurur gelirdik. Dudaklarımızın arasından usul usul suyu aktır, ıslanan tepenin üzerine ellerimizle şap şap vururduk. Ağzımız boşalınca, vurma işini sürdürürken,

Ebemevi yapıl yapıl
Yağmevi yıkıl yıkıl

diye iki dizelik bir de türkücük söylerdik.

Tepenin her yanı çamur katmanıyla örtülünceye dek sürerdi bu iş. Ardından, gene incecik kuru toprakla tepenin üzerini oğuştururduk. Annelerimizin başımızı yıkarken yaptıkları gibi... Bu oğuşturma sırasında da sürerdi türkümüz:

Ebemevi yapıl yapıl
Yağmevi yıkıl yıkıl

Çamur katmanının ıslaklığı iyice alınırdı böylece...

Sonra, tepeciğin bir yanına çöple bir kapı çizerdik. Üstü kemer biçiminde olurdu... Bu kapıyı gene çöple kaza kaza açardık. Usul usul tepeciğin içindeki tüm kuru toprağı çıkarırdık.

Üstteki ıslak kabuğun altından çıkan ilk kuru toprağı gören arkadaşımız basardı yaygarayı:

— İlk kumunu ben gördüm!

Arada anlaşmazlık çıktığı da olurdu:

— Hayır, önce ben gördüm!

— Senden önce ben gördüm!

Tartışma bağrış çağrış sürerdi. Ama sonunda anlaşmaya varırdık.

İçerdeki kuru toprakla birlikte çıkan o önceden sakladığınız şey de (güzel taş, gazoz kapağı, para, her neyse) ilk kuru kumu görenin olurdu.

Ebemevinin içi iyice boşaltılınca, çeperdeki nemli toprak kabuk, bir kerpiç duvar gibi, çadır biçiminde ayakta kalırdı. Ebemevinin tepesine bir de baca deliği açardık. İçinde çalı çırpıyla ateş yakardık. Dumanın çıkışına bakmaya doyum olmazdı.

Böylesine severek oynadığımız oyun neyi anlatıyormuş biliyor musunuz?

Bizim oralarda nineye (büyükanneye) "Ebe" denir.

Ebe nasıl olunur?

Çocukları evlenir, torunlar doğar, kişi yaşlanır ebe olur.

Ebeler için evin bahçesinde bir köşeye, ayrı küçücük bir ev yapılırmış.

O zaman evler bahçe içindeymiş ya hep.

Ebenin evini torunlar yapmış olurmuş. Öyle denirmiş çocuklara.

Evin yapımı bitince, ebe içine armağanlar koyar, kapısını kilitler, anahtarını da saklarmış. Armağanlar, anahtarı bulup da kapıyı ilk açan torunun olurmuş.

Hani ilk kumunu gören çocuk gibi..

Ebemevi oyunu işte bu görenekten doğmuş.

Ne güzel değil mi?

Kimbilir kaç bin yıldır da oynanıyor.

Kimbilir öteki oyunlarınız da ne denli eski, ne güzel anlamlar taşıyorlar. Araştırma yönünü sonraya bırakın da, doya doya oynamaya bakın siz.

Ama oyunlarınız yaşınıza uygun olsun.

Bir de, benim öğretmenimin dediği gibi, zamanında oynayın...

Ama ne yapıp edin oynayın.

MAYALAR

1441 YILINDA MAYAPAN KENTİNİN DÜŞMESİNDEN SONRA, HANEDANLIĞIN SONU GELDİ... BÜYÜK KENTLER TERKEDİLDİ... İTZA'LAR PETEN'E GİTTİ. TUTUL-XİU İSE MANİ'YE YERLEŞTİ...

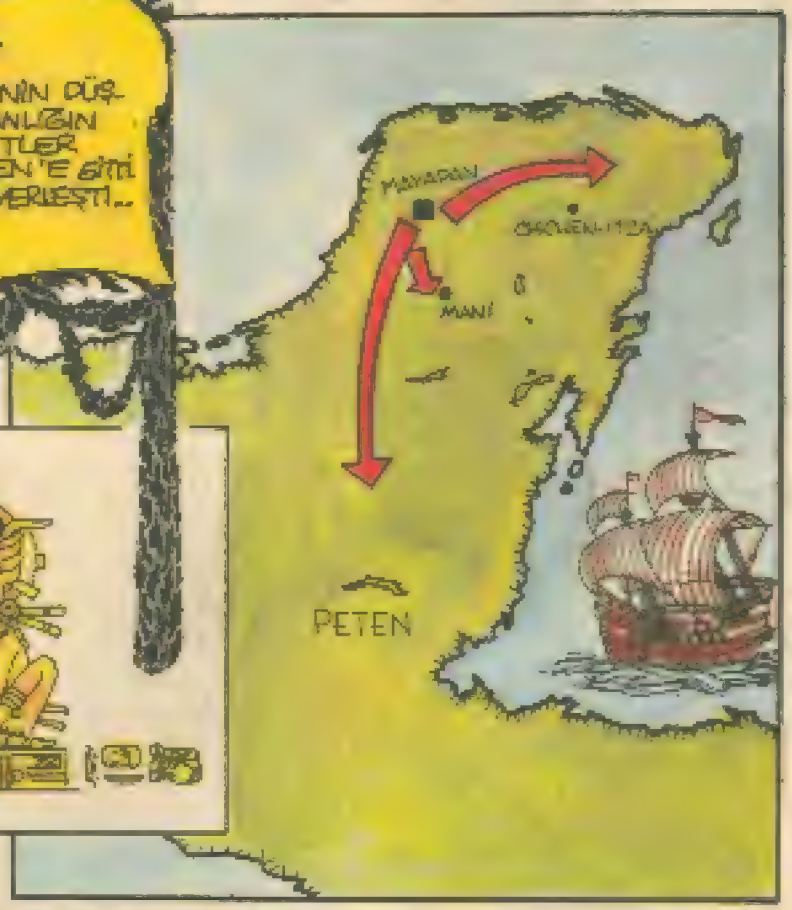

ON ALTINCI YÜZYILIN BAŞINDA İSPANYOLLAR MAYA GİZİNİ ARAŞTIRMAK İÇİN BU BÖLGEYE GELDİLER...

1511 YILINDA BÜYÜK RAHİP KAYAÇ YARDIMCILARI İLE BİRLİKTE...
ÖTEKİ DÜNYADAN GELEN YABANCILARIN BURAYA GELMESİNE ÇOK AZ BİR SÜRE KALDI.. TANRI QUETZALCOATL'IN KEHANETİNE GÖRE YABANCILAR KÖTÜLÜK GETİRECEK..
TANRI QUETZALCOATL AYNI ZAMANDA "TÜLÜ YILAN" DİYE DE ANILIRDI. MAYA İNANÇLARINA GÖRE, BİR ZAMANLAR ÜLKELERİNE GELEN TANRI, ONLARA BÜTÜN BİLİMLERİ VE KANUNLARI ÖĞRETMİŞ, BİR KEZ DAHA GELECEĞİNE SÖZ VEREREK AKALARDAN AYRILMIŞTI...
DENİZ KIYISINDA
UZAKTAKİ BİR İSPANYOL GEMİSİNDE...
32

DEVAM EDECEK.

Bilmece Bulmaca

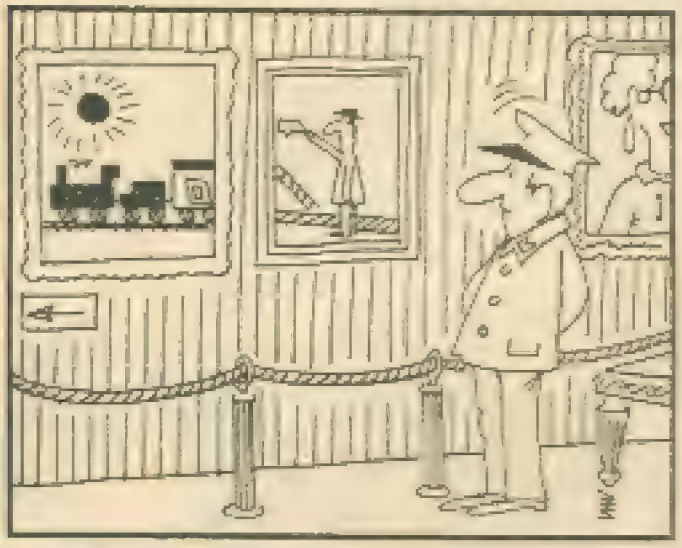

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

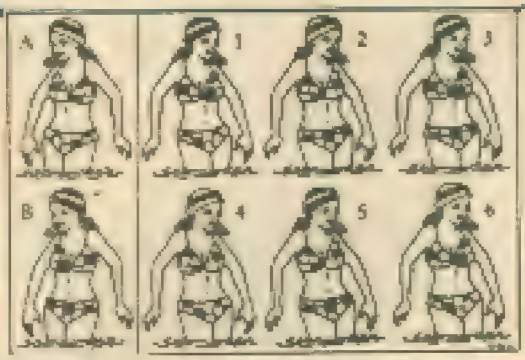

MAYOLAR: Yukarıda, sağda görülen iki kızın mayolarının eşleri, yanlarındaki karelerde görülüyor. Acaba onları bulabilir misiniz?

BEŞ YANLIŞ: Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken çok dalgınmış. Tam beş yanlış yapmış. Acaba onları bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi ? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

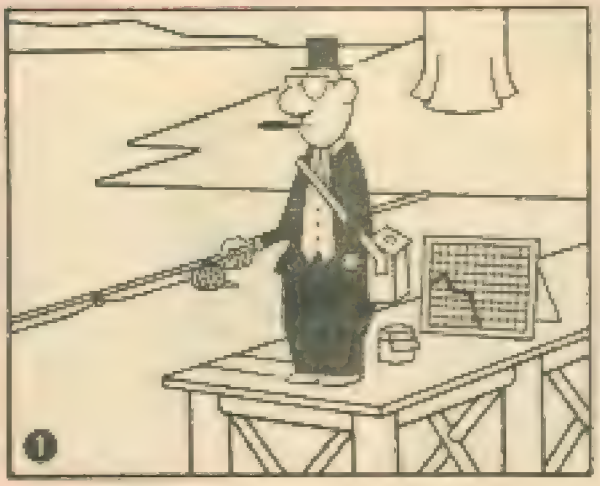

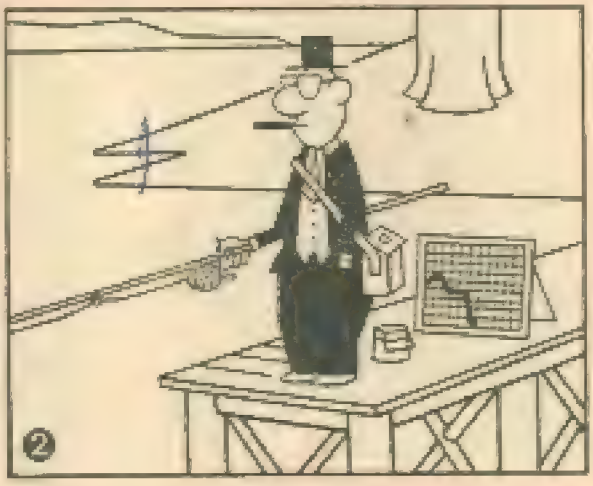

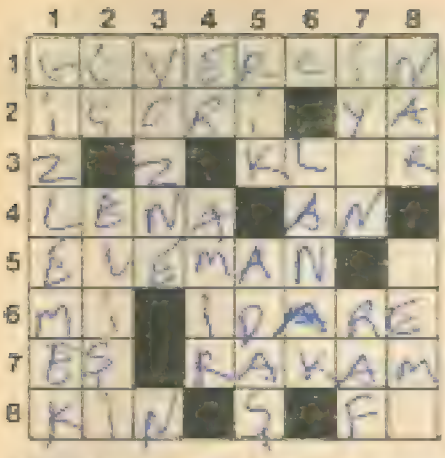

SOLDAN SAĞA: (1) Eskiden haberleşme amacı olarak yararlanılan bir kuş. (2) Dışarının karşıtı — (tersi) Dünyamızın uydusu. (3) Bir element. (4) Asya'nın kuzeyinde bir akarsu — En kısa zaman parçası. (5) Öğe, unsur. (6) Bir nota — Yönetim. (7) Benzer, eşit — Sayıları göstermek için kullanılan işaretlerden her biri. (8) Düşmanlık — Bir nota.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Saklamak. (2) Bir sayı — Okullarda kağıt, mukavva, tahta gibi şeylerle yapılan çalışmalar. (3) Banka, büro gibi yerlerde para alınıp verilen yer. (4) Asker — Buyruk veren. (5) (tersi) Pislik — Adları aynı olanlardan herbiri. (6) (tersi) Geniş su yolu. (7) Bir elektrolitin çözülmesinde atom, molekül gibi bölümlerden her biri. — Üzerine öteberi koymak için duvara tutturulmuş geniş, uzun tahta. (8) Bir meyve — Bir sanat yapıtında işlenen konu, düşünce.

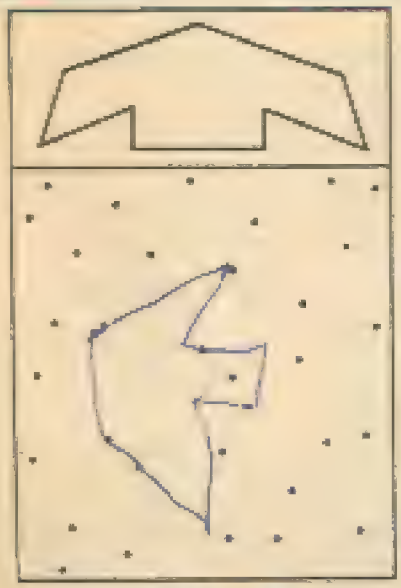

NOKTALAR

Büyük karenin içindeki noktaları öyle birleştirelim ki, yukarıdaki şekil ortaya çıksın?

Yanıtlar 64. sayfada

POLİS DOSYASI

Komiser soygunu Alfredo'nun yaptığını nasıl anladı?

SPORSEVERLER İÇİN

Aşağıda altı değişik sporun adı, her adda harflerin yerleri değiştirilerek yazılmıştır. Acaba bu sporların gerçek adlarını bulabilir misiniz?

(1) ZUB EKİYOH
(2) LİTMEZAT
(3) SAMA İNTEİS
(4) İSKİBTEL IRAYŞI
(5) KELNEY
(6) ZUYME

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım.

- **AYTEN SATILMIŞ:** Yaşım 16. Hentbol ve voleybol oynarım. Kitap okumayı ve gezmeyi çok severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: M. Esat Bozkurt Cad. Halay Sok. Halay Ap. No: 14/16 İncesu – ANKARA
- **ZEYNEL CEYHAN:** Yaşım 12. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: 10. Sok. No: 21/4 Bahçelievler – ANKARA
- **SİBEL AVCI:** Yaşım 9. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, spor yapmayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: Taşkasap Evleri Yüzelhavuz Sok. No: 22/2 Okmeydanı – İSTANBUL
- **MURAT UÇAR:** Yaşım 12. Resim yapmayı ve müzik dinlemeyi severim. Pul ve kart biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: Nispetiye Cad. Düzgören Sok. Maya Sitesi A – 6 Blok D. 9 Etiler – İSTANBUL
- **ELİF GÜNEY:** Yaşım 9. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, dansetmeyi çok severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Kıbrıs Cad. Tesekkuller Sok. Çiftçi Ap. 11/12 Toprakkale – ANKARA
- **M. RECEP ÖZBEY:** Yaşım 14. Futbol oynamayı, müzik dinlemeyi, çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Yenipazar Mah. 1111. Sok. No: 18 MERSİN
- **MUALLA TELLİ:** Yaşım 14. Şiir yazarım. Müzik dinlemeyi çok severim. Benimle yazışır mısınız?
  Adres: Harmanlı köyü Karacabey – BURSA
- **CENK YAĞIZKURT:** Yaşım 10. Yüzmeyi, avlanmayı severim. Pul ve kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: İş Bankası Lojmanı K.3 KARABÜK
- **HASİNE ÇAK:** Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, ders çalışmayı severim. Yazışacağım.
  Adres: Sakarya İlkokulu 5/A. BURSA
- **CEM SOYDEMİR:** Yaşım 12. Şiir yazarım. Spor yapmayı müzik dinlemeyi, gezmeyi severim. Kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Gazi M. Kemal Bulvarı Kubilay Sok. Arıoymak Ap. 41/8 Maltepe – ANKARA

YANITLAR

- **7 BENZER:** (1) Topun ağzı ile tablodaki güneş. (2) Soldan üçüncü mızrağın ucu ile sağ köşedeki tablodaki kadının küpesi. (3) Şövalyenin gömleğindeki arma ile ortadaki tabloda görülen adamın elindeki mendil. (4) Şövalyenin ayağının yanındaki okun ucu ile bekçinin ceketinin yakasındaki arma. (5) Şövalyenin tokası ile soldaki tabloda görülen vagonun üzerindeki şekil. (6) Sol köşedeki merdiven ile ortadaki tabloda görülen merdiven. (7) Soldaki kulenin penceresi ile soldaki tabloda görülen vagonun üst kısmı.
- **8 FARK:** (1) İskelenin sağ köşesindeki tahta. (2) Adamın ayaklarının yanındaki döşeme tahtası. (3) Oltanın makarasının ucu. (4) Adamın kravatı. (5) Kara parçasının uzantısı. (6) Sağ alt köşedeki iskele tahtaları. (7) Adamın sırtına asılı olan yem kutusunun uzunluğu. (8) Balık [illegible]
- **MAYOLAR:** A – 4, B – 3.
- **BEŞ YANLIŞ:** (1) Gökyüzünde iki ay var. (2) Otomobilin ön tekerleği dört köşe. (3) Adamın çadırın üzerinde yürüyor. (4) [illegible] (5) [illegible]
- **KARE BULMACA:** [illegible]
- **NOKTALAR:**

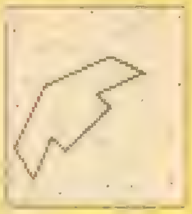

- **POLİS DOSYASI:** [illegible]
- **SPORSEVERLER İÇİN:** Buz Hokeyi, [illegible]

OKURDAN OKURA

BİR GÜN

Bir gün gelecek,
Bu küçükler büyüyecekler,
Milletleri yönetecekler
Düşmanlığı yok edecekler
Yerine dostluğu getirecekler
Bir gün gelecek,
Dünya bir bahçe olacak,
Ve bu bahçede,
Dostluk kokan güller açacak.
Bir gün gelecek
Dünya çok güzel olacak.

MUSTAFA GÜNAY

TASA

Eskiden nasıldı dünya
Tasa nedir bilinmezdi
Yüzü gülerdi herkesin
Kardeş kardeşi severdi

Peki şimdi nasıl dünya
Yediden yetmişe herkes biliyor tasayı
Kimse sevmiyor birbirini
Tasa alışkanlık haline geldi

ELVAN ARLIHAN

YAVRUCAK

Soğuk, karlı bir kış gününde
Köşede, minik yavrucak.
Üşümüş karlı gecede
Elleri buz, ayakları buz, yüzü buz...

Ne yapsam diye düşündüm
Saçakların altında donmuş
Sanki bana yalvarıyor,
Elleri buz, ayakları buz, yüzü buz...

ŞEBNEM SEVGEN

KITLIK NEDENMİŞ

Biri peynir tulumu gibi şişko, öteki çiroz gibi sıska iki arkadaş konuşuyordu. Şişman, zayıfa takılır:

Dostum seni gören, memlekette [illegible]

Zayıf, hemen cevabı yapıştırır:

Seni gören de kıtlığın nedenini [illegible]

YAVUZ YENİÇERİOĞLU

OKURDAN OKURA

du, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

PİLOT AMCA

Bana yağmur taneleri getir
Pilot amca
Bana bir yıldız getir başak burcundan
Pilot amca

Balonlarımı gökyüzünde serbest bırak
Onlar da öğrensin kuşlardan
Özgürlük şarkısını
Onlar da öğrensin özgürlüğün tadını.

SELAMİ MENGİLLİBOĞA

KUZUM

Benim bir kuzum var
Üstü bembeyaz kar ör
Benimle birlikte kırl
Oynar, koşar gül

G

...ürürüm
...mi kilometre uzakta
Yalnız bana
Yirmi metre uzakta gibi gelir

Bakışırız karşı karşıya
Bir arkadaş arar sanki
Ovanın bir ucunda
Bunalmış yalnızlıktan
Büyük bir dağdır Süphan
Ulu bir dağdır Süphan

DEVRİM YALKUT

OKURDAN OKURA

Resim: NECDET BAYINDIR

BİR KÖYÜM VAR

Bir köyüm var
Sıvalı evleriyle
Tezekli ahırlarıyla

Bir köyüm var
Kepenekli çobanıyla
Sığırıyla, davarıyla

Bir köyüm var
...rmızı topraklarıyla
...rı başaklarıyla
...z suyuyla

...köyüm var
...rağı eliyle yoğuran
...döken
...nıyla

ALTAN YILDIRIM

MİLLİYET ÇOCUK

Pazartesi günleri
Çıkar bu dergi
Herkes sevinçle
Almaya koşuşur
Özlem içinde.

İçindeki öyküler,
Çizgi romanlar,
Klâsik diziler,
Sanki sanat hazinesi.
Pazartesi günleri
Çıkar bu dergi.

Bilmecelerle, bulmacalarla,
Bilgimizi yoklar.
Zekâ sorularıyla,
Genel kültürümüzü arttırır.
Pazartesi günleri,
Çıkar bu dergi.

SELDA BASA

Resim: METİN YILDIRIM

OKURDAN OKURA

GÜL

Çok güzel renkleriyle,
Sanki bir gökkuşağı gibi,
Dünyayı saran,
En güzel kokularıyla,
Herkesi neşelendiren,
Arı ve kelebeklerin
Tatlı yiyecekleri,
Dünyanın en güzeli gül

EBRU ELDEM

MÜTHİŞ

İskoçyalının biri bakkala girip, "Bir ampul istiyorum" dedi.

— Size yeni gelenlerden bir tane vereyim... Diğerlerinden yüzde 50 daha az sarfiyatı var...

Sahi mi? dedi İskoçyalı. Müthiş bir şey! Öyle ise iki tane verin!

SEHER PİŞKİN

CİMRİ

Hasan, konuklarına sigara ikram ediyordu.

Birinci konuğa uzattı:

— Mersi, kullanmam.

İkinci konuğa tuttu:

— Teşekkür ederim, içmiyorum.

Paketi yerine yerleştirirken karısı dürtü:

— Mediha hanımı unuttun.

Hasan gözünü kırptı:

— Biliyorum o içer.

DEMET APAYDIN

YAZISIZ

FIKRALAR

Salamon bir lokantada yemek yerken bir dilenci masasına sokuldu:

— Tam üç gündür bir şey yemedim, dedi.

Salamon omuzlarını silkti.

— Olur mu böyle? Kendini zorla ve yemeğe çalış.

*

Dükkân sahibi yeni tezgâhtarını uyarıyordu:

— Müşterilere karşı son derece kibar olmalısın. Aynı zamanda da kimseye itimat etmemelisin, anladın mı?

— Anladım efendim, anladım! Anladığımı da kanıtlamak isterim. Lütfen aylığımı peşin verin.

*

Üç genç büyükbabalarının çeşitli özelliklerini tartışıyorlardı. Birinci genç:

— Benim büyükbabam gibi insan bu dünyada az bulunur... Balıkçı idi. Ama öyle bildiğiniz gibi balıkçı değil. Bir kez bir balina yakaladı, bir kez de 6 köpek balığını birden vurup karaya taşıdı.

İkincisi:

— Benim büyükbabam, çok kararlı azimli bir insandı... Amerika'ya gitmiş, altın bulmak için tüm California'nın kuzey madenini bulmuştu.

Üçüncü delikanlı söze karıştı:

— Vallahi benim büyükbabamın kahramanlıklarından haberim yok. Ama geçen yıl hastalandı. Herkes ölecek sandı. Oysa doktorlar kalbine bir pil bağladılar, hemen düzeldi.

MARKO
HAFTALIK DERGİ
14. SAYI
CUMA GÜNÜ
ÇIKIYOR

YAZISIZ

TEMEL REİS

DOĞUM GÜNÜ...

AAA ? TEMEL REİS İLE SAFİNAZ KAVGA EDİYORLAR !...
YOK ! YOK ! YALNIZCA SAFİNAZ TEMEL'E BAĞIRIYOR...

!
ALÇAK !
UTANMAZ !
VALANCI !
NE YAPALIM KIZIM, BEN BÖYLEYİM !

AYIP, AYIP ! HİÇ İNSAN SEVDİĞİ BİRİYLE BÖYLE KAVGA EDER Mİ ?...
HIIIRR !

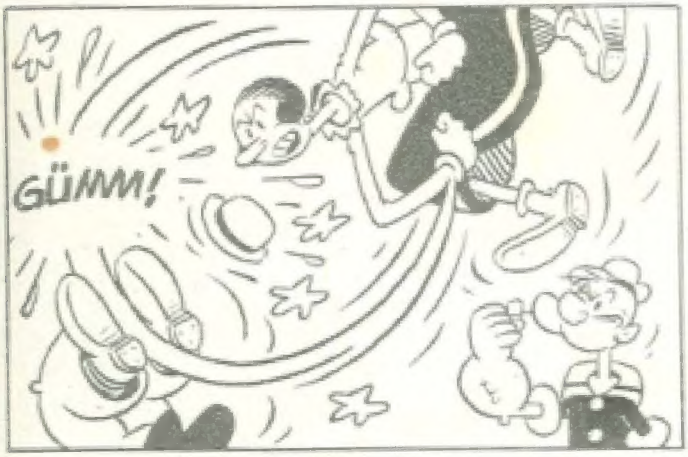
GÜMM !

ALÇAK !
UTANMAZ !
DEPOL !

ONA NE OLDU ? NEDEN BU KADAR KIZGIN ?..
HIM !

BÜTÜN BUNLAR, DOĞUM GÜNÜNÜ UNUTTUM DİYE OLDU...
?
?
4-9
BUD ALLENDORF

"Vadeli hesap" nedir diye sorsanız

kardeşiniz cevap verebilir mi?

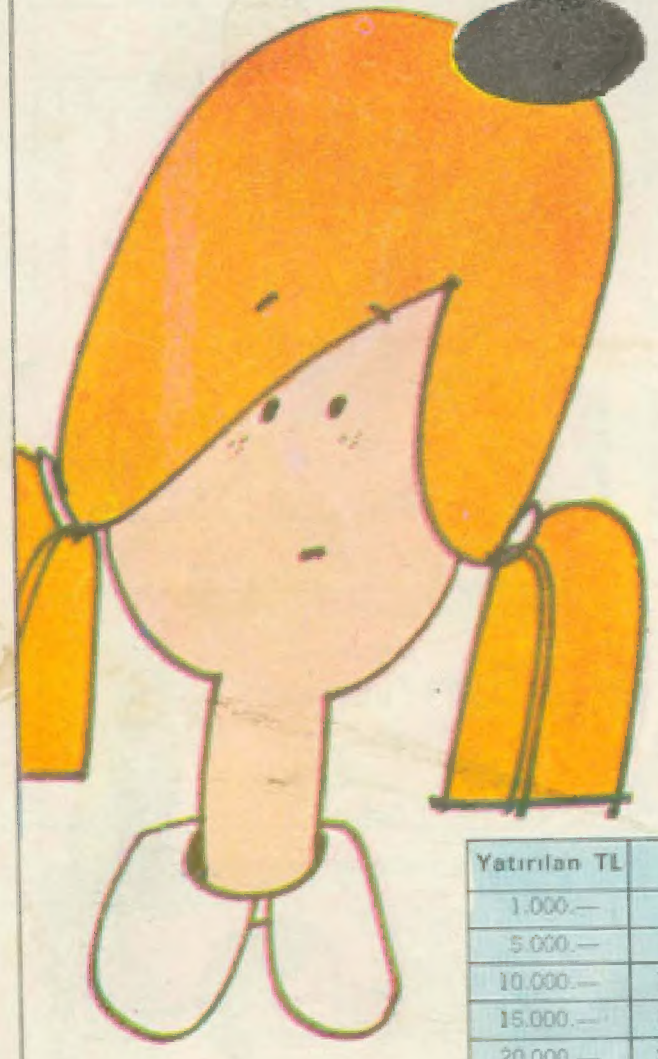

Gelin, bankacılık diliyle
"vadeli hesap" teriminin
tanımını yapalım...

"Vade" sözcüğünü
"belli bir süre" anlamında
kullandığımıza göre,
doğru tanım şu olmalıdır:

Size uygun gelen
bir sürenin sonuna kadar
bankanızda kalmak üzere
açtığınız hesaba "vadeli hesap" denir.

"Vadeli hesap"ta para,
daha kısa zamanda daha çok büyür.
Pamukbank'ta vadeli hesabı olanlar
iyi bilirler bunu.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.80	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbank'a "vadeli" yatırılan paranız
4 yılda iki katını da aşıyor...

"İyi", değil mi?

Genç PAMUKBANK
iyi bankadır